

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Liber Jehosuah, Hebraice, [...]

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

*Jehosuah
succedit
Mosi.*

*Deus ei
gratiam
suam polli-
setur.*

מ' כחח

*Populum
omnem pa-
ratum esse
jubet ad
trajicien-
dum For-
danem.*

א א
הפסוק
שבת
הורה 2

א אהרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אל יהושע בן נון משרת משה לאמר :
 משה עבדי מת ועתה קום עבר את הירדן הזה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל : כל מקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם נתתיו כאשר דברתי אל משה : מה מדבר והלבנון הזה וער הנהר הגדול נהר פרת כל ארץ החתים והערבים הגדול מבוא השמש יהיה גבולכם : לא יתיצב איש לפניך כלי מי חייך כאשר הייתי עם משה
 אהיה עמך לא ארפק ולא אעזבך : חזק ואמץ כי אתה תנהיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבתם לתת להם : רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל התורה אשר צוה משה עבדי אל תסור ממנו ימין ושמאור למען תשכיל בכל אשר תלך : לא ימוש ספר התורה הזה מפך והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואז תשכיל : הלוא צויתך חזק ואמץ אל תערץ ואל תחרת כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך : ויצו יהושע את שטרי העם לאמר : עברו בקרב המחנה וצוו את העם לאמר הבינו לכם צרה כי בעוד שלשת ימים אתם עברים את הירדן הזה לבוא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם לרשתה :

22 ולראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה אמר יהושע
 13 לאמר: זכור את הדבר אשר צוה אתכם
 משה עבד יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם
 14 ונתן לכם את הארץ הזאת: נשיכם טפכם
 ומקניכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר
 הירדן ואתם תעברו חמשים לפני אחיכם כל גבורי
 החיל ועזרתם אותם: עד אשר יניח יהוה לאחיכם
 ככם וירשוגם המה את הארץ אשר יהוה אלהיכם
 נתן להם ושבתם לארץ ירשתכם וירשתם אותה
 אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן מזרח
 השמש: ויענו את יהושע לאמר כל אשר צויתנו
 16 נעשה ואל כל אשר תשלחנו נלך: ככל אשר
 17 שמענו אל משה כן נשמע אליך רק יהיה יהוה אלהיך
 עמך כאשר היה עם משה: כל איש אשר ימרה
 18 את פיך ולא ישמע את דבריך לכל אשר תצונו יומת
 רק חזק ואמץ:

Rubenitas
 eriam, &
 Gaditas,
 caterosque,
 quibus jam
 parta cis
 fluvium se-
 des, ad sa-
 cræ expedi-
 tionis socie-
 tatem invo-
 cat.

Qui eam
 in rem fi-
 dem dant.

א וישלה יהושע בן נון מן השטים שנים אנשים מרגלים
 חרש לאמר לכו ראו את הארץ ואת ירחו וילכו
 הפטרת שלח לך
 ויבאו בית אשה זונה ושמה רחב וישכבו
 שמה: ויאמר למלך ירחו לאמר הנה
 אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל לחפר את
 הארץ: וישלה מלך ירחו אל רחב לאמר הוציא
 האנשים הבאים אליך אשר באו לביתך כי לחפר
 את כל הארץ באו: ותקח האשה את שני האנשים
 ותצפנו ותאמר כן באו אלי האנשים ולא ידעת מאין
 המה: ויהי השער לסגור בחשך והאנשים יצאו
 לא ידעת אנה הלכו האנשים רדפו מהר אחריהם
 כי תשיגום: והיא העלתם הנגה ותטמנם בפשתי
 העץ

Cap. II.
 Mittuntur
 clam ex-
 ploratores.

Qui ope
 fide mulie-
 ris Racha-
 ba preser-
 ti periculo
 subducuntur.

7 העץ הערבות לה על הגג: והאנשים רדפו אחריהם
 דרך הירדן על המעברות והשער סגרו אחרי כאשר
 8 יצאו הרדפים אחריהם: והמה טרם ישכבון והיא

*Ac per eam
 statum ista-
 rum regio-
 num edo-
 centur.*

9 עלתה עליהם על הגג: ותאמר אל האנשים ידעתי
 כי נתן יהוה לכם את הארץ וכי נפלה אימתכם
 10 עלינו וכי נמגו כל ישיבי הארץ מפניכם: כי שמענו

את אשר רוביש יהוה את מים סוף מפניכם
 בצאתכם ממצרים ואשר עשיתם לשני מלכי האמרי
 אשר בעבר הירדן לסיתן ולעוג אשר החרמתם אותם:

11 ונשמעו ימם לבבנו ולא קמה עוד רוח באיש מפניכם
 כי יהוה אלהיכם הוא אלהים בשמים ממעל ועל
 12 הארץ מתחת: ועתה השבעו נא לי ביהוה כי עשיתי

עמכם חסד ועשיתם גם אתם עם בית אבי חסד
 13 ונתתם לי אורח אמת: והחיתם את אבי ואת אמי
 ואת אחי ואת אחותי ואת כל אשר להם והצללתם

*Illi interpo-
 sito vicissim
 iure juran-
 do ipsi, cum
 universa
 cognatione,
 de salute
 & vitā ca-
 vent.*

14 את נפשתינו ממורת: ויאמרו לה האנשים נפשנו
 תחתיכם למורת אם לא תגידו את דברנו זה והיה
 15 בדת יהוה לנו את הארץ ועשינו עמך חסד ואמת:

16 ותורדם בחבל בעד החלון כי ביתה בקיר החומה
 ובחמרה היא וישבת: ותאמר להם התרה לנו
 17 פן יפגעו בכם הרדפים ונחבתם שמה שלשת

ימים עד שב הרדפים ואחר תלכו לדרךכם:
 17 ויאמרו אליה האנשים נקים אנחנו משבעתך הוה
 18 אשר השבעתנו: הנה אנחנו באים בארץ את

הת' בצרי

תקות חוט השני הוה תקשרי בחלון אשר הורדתנו
 19 בו ואת אביך ואת אמך ואת אחיך ואת כל בית
 אביך תאספי אליך הביתה: והיה כל אשר יצא

מביתך בידך החוצה דמו בראשו ואנחנו נקים וכל
 אשר

אשר יהיה אתך בבית דמו בראשנו אסיר תהיה בו :
 ואם תגיד את דברנו זה והיינו נקים משבעתך אשר כ
 השבעתנו : ותאמר כדבריכם כן הוא ותשלחם
 וילכו ותקשר את תקורת השני בחלון : וילכו ויבאו
 ההרה וישבו שם שלשת ימים עד שבו הרדפים
 ויבקשו הרדפים בכל הדרך ולא מצאו : וישבו שני
 האנשים וירדו מההר ועברו ויבאו אל יהושע בן
 נון ויספרו לו את כל המצאות אותם : ויאמרו
 אל יהושע כי נתן יהוה בידנו את כל הארץ
 וגם נמגו כל ישבי הארץ מפנינו :

*Reversus an-
tem Jeho-
suah rerum
statum e-
narrant.*

וישכם יהושע בכקר ויסעו א

Cap. III.

מהשמים ויבאו עד הירדן הוא וכל בני ישראל וילנו
 שם מרם יעברו : ויהי מקצה שלשת ימים ויעברו
 השטרים בקרב המחנה : ויצו את העם לאמר
 כראתכם את ארון ברית יהוה אלהיכם והכהנים
 הלויים נשאים אתו ואתם תסעו ממקומכם והלכתם
 אחריו : אך רחוק יהיה ביניכם ובינו כאלפים אמה
 במדה אל תקרבו אליו למען אשר תדעו את הדרך
 אשר תלכו בה כי לא עברתם בדרך מתמול
 שלשם : ויאמר יהושע אל העם ה

*Comparan-
tur omnia
ad transi-
tum For-
dantis.*

התקדשו כי מחר יעשה יהוה בקרבכם נפלאות :
 ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר שאו את ארון
 הברית ועברו לפני העם וישאו את ארון הברית
 וילכו לפני העם : ויאמר יהוה
 אל יהושע היום הזה אחל גדלך בעיני כל ישראל
 אשר ידעון כי כאשר היית עם משה אהיה עמך :
 ואתה תצוה את הכהנים נשאי ארון הברית לאמר
 כבאכם עד קצה מי הירדן בירדן תעמדו :

*Prmitti-
tur Arca
federis.*

ויאמר

וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל גִּשּׁוּ הִנֵּה וּשְׁמְעוּ אֶת־דְּבַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :
 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ בּוֹזֵאת תִּדְעוּן כִּי אֵל חַי בְּקִרְבְּכֶם
 וְהוֹרֵשׁ יוֹרֵשׁ מִפְּנֵיכֶם אֶת־הַפְּנֵעִי וְאֶת־הַחֲתִי
 וְאֶת־הַחַוִּי וְאֶת־הַפְּרוֹזִי וְאֶת־הַגְּרִגְשִׁי וְהָאֲמָרִי
 וְהַיְבוּסִי : הִנֵּה אַרְזֵן הַבְּרִית אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ
 עֵבֶר לַפְּנֵיכֶם בִּירְדֵן : וְעַתָּה קְחוּ לָכֶם שְׁנֵי
 עֶשֶׂר אִישׁ מִשְׁבַּטֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ־אֶחָד אִישׁ־אֶחָד
 לְשֵׁבֶט : וְהָיָה כִּנּוּחַ כְּפֹרֶת רְגְלֵי הַכְּהֵנִים נְשֵׂאֵי אַרְזֵן
 יְהוָה אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ בְּמִי הִירְדָן מִי־הִירְדָן כִּבְרֵתוֹן
 הַמַּיִם הִירְדִים מִלְּמַעְלָה וַיַּעֲמֵדוּ נַר אֶחָד : וַיְהִי
 בְּנִסְעַת הָעָם מֵאֵהֱלִיָּהֶם לְעֵבֶר אֶת־הִירְדָן וְהַכְּהֵנִים
 טו נְשֵׂאֵי הָאֲרֹזֵן הַבְּרִית לַפְּנֵי הָעָם : וַיִּכְבּוּ נְשֵׂאֵי הָאֲרֹזֵן
 עַד־הִירְדָן וְרְגְלֵי הַכְּהֵנִים נְשֵׂאֵי הָאֲרֹזֵן נִטְבְּלוּ בַקְּצֵה
 הַמַּיִם וְהִירְדָן מָלֵא עַל־כָּל־גְּדוֹתָיו כָּל־יְמֵי קִצְרֵי :

וַיַּעֲמֵדוּ הַמַּיִם הִירְדִים מִלְּמַעְלָה קְמוּנֵי אֶחָד הַרְחֵק
 טז מֵאֵד כְּאַרְסַת הָעִיר אֲשֶׁר מִצַּד צִדְתָן וְהִירְדִים עַל־יָם
 הָעֵרֶבָה יִסְדְּמֵלַח תִּמּוֹנֵי כְּרֵתוֹ וְהָעָם עִבְרוּ נֶגֶד יְרִיחוֹ :
 וַיַּעֲמֵדוּ הַכְּהֵנִים נְשֵׂאֵי הָאֲרֹזֵן בְּרִית־יְהוָה בְּחֹרֶבָה
 בְּתוֹךְ הִירְדָן הַכֵּן וְכָל־יִשְׂרָאֵל עֹבְרִים בְּחֹרֶבָה
 טז עַד אֲשֶׁר תִּמּוֹן כָּל־הַגּוֹי לְעֹבֹר אֶת־הִירְדָן : וַיְהִי
 כֹּאֲשֶׁר תִּמּוֹן כָּל־הַגּוֹי לְעֹבֹר אֶת־הִירְדָן

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ
 2 לֵאמֹר : קְחוּ לָכֶם מִן־הָעָם שְׁנַיִם עֶשֶׂר אַנְשִׁים
 3 אִישׁ־אֶחָד אִישׁ־אֶחָד מִשְׁבַּט : וְצִוּוּ אוֹתָם לֵאמֹר
 שְׂאוּ לָכֶם מִזֶּה מִתּוֹךְ הִירְדָן מִמַּעַב רְגְלֵי הַכְּהֵנִים
 הַכֵּן שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה אַבְנִים וְהַעֲבַרְתֶּם אוֹתָם
 עִמָּכֶם וְהִנַּחְתֶּם אוֹתָם בְּמַלְוֹן אֲשֶׁר תִּלְעִנוּ בוֹ
 הַלֵּילָה

*Aqua me-
 morando
 miraculo
 scinduntur.
 & utrim-
 que disce-
 dunt.*

*Cap. IV.
 Monumentum istius
 miraculi
 statuitur,
 erecta duodecim lapi-
 dum ex medio flumine
 acceptorum
 mole.*

9
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

הלילה : ויקרא יהושע אל-
שנים העשר איש אשר הכין מפני ישראל איש-
אחד איש אחד משבט : ויאמר להם יהושע עברו ה
לפני ארון יהוה אלהיכם אל-תוף הירדן והרימו
לכם איש אבן אחת על-שכמו למספר שבטי בני-
ישראל : למען תהיה זאת אות בקרבכם כי
ישאלון בניכם מחר לאמר מה האבנים האלה
לכם : ואמרתם להם אשר נכרתו מימי הירדן
מפני ארון ברית יהוה בעברו בירדן נכרתו מי
הירדן והיו האבנים האלה לזכרון לבני ישראל עד-
עולם : ויעשרכן בני ישראל כאשר צוה יהושע וישאו
שתי עשרה אבנים מתוף הירדן כאשר דבר יהוה
אל יהושע למספר שבטי בני ישראל ויעברום
עמם אל המלון וינחום שם : ושתי עשרה אבנים
הקים יהושע בתוף הירדן תחת מצברגלי הכהנים
נשאי ארון הברית והיו שם עד היום הזה :
והכהנים נשאי הארון עמדים בתוף הירדן עד-תם
כל הדבר אשר צוה יהוה ארץ יהושע לדבר
אל העם ככל אשר צוה משה את יהושע
וימהרו העם ויעברו : והי כאשר תם כל העם
לעבור ויעבר ארון יהוה והכהנים לפני העם :
ויעברו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה חמשים
לפני בני ישראל כאשר דבר אליהם משה : כארבעים
אלף חלוצי הצבא עברו לפני יהוה למלחמה אל
ערבות ירחו : ביזם ההוא גדל יהוה
את יהושע בעיני כל ישראל ויראו אתו כאשר יראו
את משה כל ימי חייו :
ויאמר יהוה אל יהושע לאמר : צוה את הכהנים טו
נשאי

*Accuratius
enarratur
ordo & ra-
tio transi-
tus.*

17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

17 נשאי ארון העדות ועלו מן הירדן: ויצו יהושע את
 18 הכהנים לאמר עלו מן הירדן: ויהי בעלות
 הכהנים נשאי ארון ברית יהוה מתוך הירדן נתקן
 בפור רגלי הכהנים אל החרכה וישבו מן הירדן
 19 למקומם וילכו כתמל שלשם על כל גדותיו: והעם
 עלו מן הירדן בעשור לחדש הראשון ויחנו בגלגל
 כ בקצה מזרח ידו: ואת שתים עשרה האבנים האלה
 21 אשר לקחו מן הירדן הקים יהושע בגלגל: ויאמר
 אל בני ישראל לאמר אשר ישאלון בניכם מחר את
 22 אבותם לאמר מה האבנים האלה: והודעתם את
 בניכם לאמר ביבשה עבר ישראל את הירדן הזה:
 23 אשר הוביש יהוה אליכם את מן הירדן מפניכם עד
 עברכם כאשר עשה יהוה אליכם לים סוף אשר
 24 הוביש מפנינו עד עברנו: למען דעת כל עמי הארץ
 את יד יהוה כי חזקה היא למען ראתם את יהוה
 אלהיכם כל הימים:

Cap. V.

1 ויהי כשמע כל מלכי האמרי אשר בעבר הירדן ימה
 וכל מלכי הכנעני אשר על הים את אשר הוביש יהוה
 את מן הירדן מפני בני ישראל עד עברנו וימס לבכם
 ולא היה בס עור רוח מפני בני ישראל:

*Interru-
 ptus in de-
 fertio cir-
 cumcisi-
 nis usus in-
 stauratur
 Gilgale.*

2 בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע עשה לך חרכור
 3 צרים ושוב מל את בני ישראל שנית: ויעשלו
 יהושע חרכור צרים וימר את בני ישראל
 4 אל גבעת הערלות: וזה הדבר אשר מל יהושע כל
 העם היצא ממצרים הזכרים כלי אנשי המלחמה
 ה מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים: כי מלים היו
 כל העם היצא וכל העם הילדים במדבר בדרך
 6 בצאתם ממצרים לא מלו: כי ארבעים שנה הלכו
 בני

בני ישראל במדבר עריתם כל הגוי אנשי המלחמה
היצאים מצרים אשר לא שמעו בקול יהוה אשר
נשבע יהוה להם לבלתי הראותם את הארץ אשר
נשבע יהוה לאבותם לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש:
ואת בני העם הקים תחתם אתם מל יהושע כיערלים
היו כי לא מלו אותם בדרך: ויהי כאשר תמו כל הגוי
להמול וישבו תחתם במחנה עד חיותם:

9 ויאמר יהוה אל יהושע היום גלותי את

חרפת מצרים מעליכם ויקרא שם המקום ההוא

גלגל עד היום הזה: ויחנו בני ישראל בגלגל ויעשו
את הפסח בארבעה עשר יום לחדש בערב בערבובת
יריחו: ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח מצורת

*Ibidemque
Pascha ce-
lebratur.*

11 וקלוי בעצם היום הזה: וישבת המן ממחרת באכלם

מעבור הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן האכלו
מתבואת ארץ כנען בשנה ההיא:

*Manna ces-
sat.*

13 ויהי בהיות יהושע ביריחו

וישא עיניו וירא והנה איש עמד לנגדו וחרבו

שלופה בידו וילך יהושע אליו ויאמר לו

הלנו אתה אם לצרינו: ויאמר לא כי אני

שר צבא יהוה עתה באתי ויפלא יהושע אל פניו

ארצה וישתחווי אמר לו מה אדני מדבר אל עבדו: קמז כו"ק

ויאמר שר צבא יהוה אל יהושע של נעלך מעל רגלך טו

כי המקום אשר אתה עמד עליו קדש הוא ויעש יהושע

כך: ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני ישראל אין יוצאן א

Cap. VI.

ואין בא:

2 ויאמר יהוה אל יהושע ראה נתתי בידך את

3 ירחו ואת מלכה גבורי החיל: וסבתם

את העיר כל אנשי המלחמה תקוף ארת העיר

*Miraculose
obsesse &
capta Hie-
richuntis
historia.*

פעם

4 פעם אחת כה תעשה ששת ימים: ושבעה כהנים
 ישאו שבעה שופרות היובלים לפני הארון וביום
 השביעי תסבון את העיר שבע פעמים והכהנים יתקעו
 ה בשופרות: והיה כמשך י בקרן היובל בשמעכם את-
 קול השופר יריעו כל העם תרועה גדולה ונפלה
 6 חומת העיר תחתיה ועלו העם איש נגדו: ויקרא
 יהושע בגנון אל הכהנים ויאמר אלהם שאו את-
 ארון הברית ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות
 7 יובלים לפני ארון יהוה: ויאמרו אל העם עברו וסבון
 8 את העיר והחלוץ יעבר לפני ארון יהוה: ויהי כאמר
 יהושע אל העם ושבעה הכהנים נשאים שבעה
 שופרות היובלים לפני יהוה עברו ונתקעו בשופרות
 9 וארון ברית יהוה הלך אחריהם: והחלוץ הלך
 לפני הכהנים תקעו השופרות והמאסף הלך אחרי
 י הארון הלך ותקוע בשופרות: ואת העם צוה יהושע
 לאמר לא תריעו ולא תשמיעו את קולכם ולא יצא
 מפיהם דבר עד יום אמרי אליכם הריעו והריעתם:
 11 ויסב ארון יהוה את העיר הקף פעם אחת ויבאו
 12 המחנה וילינו במחנה: וישכם יהושע בבקר
 13 וישאו הכהנים את ארון יהוה: ושבעה הכהנים נשאים
 שבעה שופרות היובלים לפני ארון יהוה הלכים הלך
 ותקעו בשופרות והחלוץ הלך לפני המאסף הלך
 14 אחרי ארון יהוה הלך ותקוע בשופרות: ויסב את-
 העיר ביום השני פעם אחת וישבו המחנה כה עשו
 15 ששת ימים: והיובלים השביעי וישבמו בעלות השחר
 ויסבון את העיר כמשפט הזה שבע פעמים רק ביום
 16 ההוא סבבון את העיר שבע פעמים: והי בפעם
 השביעית תקעו הכהנים בשופרות ויאמר יהושע אל
 העם

כשמעכם קרי

ויאמר קרי

קרי

קרי

Circum-
 ducta per
 septem dies
 circum ur-
 bis muros
 Arca fœ-
 deris inter
 symphonias
 & cantus
 sacerdotum.

כעלות קרי

17 העם הריעו כי נתן יהוה לכם את העיר : והיתה העיר
 חרם היא וכל אשר בה ליהוה רק רחב הזונה תחיה
 היא וכל אשר אתה בבית כי החכאתה את
 18 המלאכים אשר שלחנו : ורק אתם שמרו מן החרם
 פן תחרימו ולקחתם מן החרם ושמתם את מחנה
 19 ישראל לחרם ועברתם אותו : וכלי כסף וזהב כלי
 נחשת וברזל קדש הוא ליהוה אוצר יהוה יבוא :
 וירע העם ויתקעו בשופרות ויהי כשמע העם את
 קול השופר ויריעו העם תרועה גדולה ותפל החומה
 תחתיה ויעל העם העירה איש נגדו וילכדו את
 21 העיר : ויחרימו את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה
 מנער ועד זקן ועד שור ושה וחמור לפי חרב :
 22 ולשנים האנשים המרגלים את הארץ אמר יהושע
 באו בית האשה הזונה והוציאו משם את האשה
 ואת כל אשר לה כאשר נשבעתם לה : ויבאו
 הנערים המרגלים ויציאו את רחב ואת אביה
 ואת אמה ואת אחיה ואת כל אשר לה ואת כל
 משפחותיה הוציאו ויניחום מחוץ למחנה ישראל :
 24 והעיר שרפו באש וכל אשר בה רק הכסף והזהב
 וכלי הנחשת והברזל נתנו אוצר בית יהוה : ואת כה
 רחב הזונה ואת בית אביה ואת כל אשר לה החיה
 יהושע ותשב בקרב ישראל עד היום הזה כי החביאה
 את המלאכים אשר שלח יהושע לרגל את ירחו :
 26 וישבע יהושע בעת ההיא לאמר ארוך
 האיש לפני יהוה אשר יקום ובנה את העיר הזאת
 את ירחו בבכרו יסדנה ובצעירו יציב דלתיה :

*Urbs jubente Deo in-
 ternecioni
 devovetur.
 & tandem
 corrumpitur.*

*Et horrenda execra-
 tione readi-
 ficari pro-
 hibetur.*

27 ויהי יהוה את יהושע ויהי שמעו
 בכל הארץ : וימעלו בני ישראל מעל בחרם ויקחו א
 עבד

*Cap. VII.
 Israëlitæ
 caduntur*

*ad oppidum
Ai propter
violatum
Cherem.*

עָבַן בֶּן־כְּרִמִּי בֶן־זִבְדִּי בֶן־זִרְחָ לְמַטֵּה יְהוּדָה מִן־
הַחֵרֶם וַיַּחֲרֹף אֶף־יְהוָה בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ אַנְשִׁים מִירְחוֹ הָעִיר אֲשֶׁר עִם־
בֵּית אֹזַן מִקְדָּם לְבֵית־אֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לֵאמֹר

עֲלוּ וּרְגְלוּ אֶת־הָאָרֶץ וַיַּעֲלוּ הָאֲנָשִׁים וַיִּרְגְּלוּ אֶת־
הָעִיר: וַיָּשׁוּבוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵל־יְעֹל

כָּל־הָעָם כְּאַלְפִים אִישׁ אֶזְרוֹ כְּשִׁלְשֵׁת אַלְפִים
אִישׁ יַעֲלוּ וַיְכּוּ אֶת־הָעִיר אֶל־תִּיגַע שְׂמָחָ אֶת־

כָּל־הָעָם כִּי מַעַט הָמָּה: וַיַּעֲלוּ מִן־הָעָם
שְׂמָחָ כְּשִׁלְשֵׁת אַלְפִים אִישׁ וַיִּנְסוּ לִפְנֵי

הָאֲנָשִׁי הָעִיר: וַיְכּוּ מֵהֶם אֲנָשִׁי הָעִיר כְּשִׁלְשִׁים
וַשְּׂשָׁה אִישׁ וַיִּרְדְּפוּם לִפְנֵי הַשַּׁעַר עַד־

הַשְּׂבָרִים וַיְכּוּם כַּמּוֹרֵד וַיִּמַּס לִבְבָּהֶם וַיְהִי לַמִּים:
וַיִּקְרַע יְהוֹשֻׁעַ שְׂמֹלְתּוֹ וַיִּפֹּל עַל־פְּנָיו אַרְצָה

*Jehosuah
Deum de-
precatur.*

לִפְנֵי אַרְזֵן יְהוָה עַד־הָעֶרֶב הוּא וַקְנִי יִשְׂרָאֵל
וַיַּעֲלוּ עִפְרָיִם עַל־דָּאֵשׁם: וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֲתָהּ וְ

אֲדָנִי יְהוָה לְמָה הִעֲבַרְתָּ הָעֵבֶר אֶת־הָעָם הַזֶּה
אֶת־הַיַּרְדֵּן לְתֵת אֶתְנֹו בְיַד הָאֲמֹרִי לְהַאֲבִידֵנוּ וְלוֹ

הוֹאֲלָנוּ וַנָּשֵׁב בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן: כִּי אֲדָנִי מָה אֵמַר
אַחֲרַי אֲשֶׁר הִפְךָ יִשְׂרָאֵל עָרְף לִפְנֵי אֵיבֹו:

וַיִּשְׁמְעוּ הַכְּנַעֲנִי וְכָל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וַנִּסְבּוּ עֲלֵינוּ
וְהִכְרִיתוּ אֶת־שְׁמֵנוּ מִן־הָאָרֶץ וּמָה־תַּעֲשֶׂה לְשִׁמְךָ

הַגָּדוֹל: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ
קָם לְךָ לְמָה זָרָה אֲתָה נֹפֵל עַל־פְּנֶיךָ: חֲטָא

יִשְׂרָאֵל וְגַם עָבְרוּ אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתָם
וְגַם לְקַחוּ מִן־הַחֵרֶם וְגַם נִגְבּוּ וְגַם כִּחְשׁוּ וְגַם

שָׂמוּ בְכִלְיָהֶם: וְלֹא יָכְלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְקוֹם
לִפְנֵי אֵיבֵיהֶם עָרְף יִפְנוּ לִפְנֵי אֵיבֵיהֶם כִּי הָיוּ
לְחָרֶם

כ א ב ב

לְחָרֶם לֹא אוֹסִיף לְהַיּוֹרֵת עִמָּכֶם אִם לֹא תִשְׁמְרוּ
 הַחֶרֶם מִקִּרְבְּכֶם: קִם קִדְשׁ אֶת הָעַם וְאָמַרְתָּ הַתְּקַדְּשׁוּ 13
 לְמַחַר כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל חֶרֶם בְּקִרְבְּךָ
 יִשְׂרָאֵל לֹא תֹכַל לָקוּם לִפְנֵי אֵיבֶיךָ עַד הִסִּירְכֶם הַחֶרֶם
 מִקִּרְבְּכֶם: וְנִקְרַבְתֶּם בְּבִקְרָה לִשְׁבַטֵיכֶם וְהָיָה הַשֶּׁבֶט 14
 אֲשֶׁר יִלְכְּדוּ יְהוָה יִקְרַב לְמִשְׁפַּחוֹת וְהַמִּשְׁפָּחָה
 אֲשֶׁר יִלְכְּדָנָה יְהוָה תִּקְרַב לְבֵתֶיהָ וְהַבֵּית אֲשֶׁר יִלְכְּדוּ
 יְהוָה יִקְרַב לְגִבְרֵיהֶם: וְהָיָה הַנִּלְכָד בְּחֶרֶם יִשְׂרָאֵל בְּאֵשׁ 15
 אֲתוּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ כִּי עָבַר אֶת בְּרִית יְהוָה וְכִי

עִשְׂתָּה נְבִלָה בְּיִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׁכֵם יְהוֹשֻׁעַ בְּבִקְרָה 16
 וַיִּקְרַב אֶת יִשְׂרָאֵל לִשְׁבַטָיו וַיִּלְכַד שֶׁבֶט יְהוּדָה: וַיִּקְרַב 17
 אֶת מִשְׁפַּחַת יְהוּדָה וַיִּלְכַד אֶת מִשְׁפַּחַת הַזֹּרְחִי וַיִּקְרַב
 אֶת מִשְׁפַּחַת הַזֹּרְחִי לְגִבְרֵיהֶם וַיִּלְכַד זָכָדִי: וַיִּקְרַב אֶת 18
 בֵּיתוֹ לְגִבְרֵיהֶם וַיִּלְכַד עֶכָן בֶּן כְּרִמִּי בֶן זָבָדִי בֶן זֹרַח
 לְמִטָּה יְהוּדָה: וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל עֶכָן בְּנֵי שֵׁם נָא 19
 כְּבוֹד לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְתֵן לוֹ תוֹרָה וְהִגַּדְנָא
 לִי מָה עָשִׂיתָ אֶל תַּכְחַד מִמֶּנִּי: וַיַּעַן עֶכָן אֶת כֹּחַ
 יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר אֲמֵנָה אֲנֹכִי חָטָאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵי

*Autor clae
dis jactis
fortibus ex-
quiritur.*

*Sacrile-
gium A-
charis.*

יִשְׂרָאֵל וְכֹזַאת וְכֹזַאת עָשִׂיתִי: וְאֵרָאָה בְּשַׁלַּל 20
 אֲדָרַת שְׁנַעַר אַחַת טוֹבָרָה וּמֵאֲתִים שְׁקִלִים כֶּסֶף
 וְלִשׁוֹן זָהָב אַחַד חֲמִשִּׁים שְׁקִלִים מִשְׁקֵלוֹ וְאַחַד מִדָּם
 וְאַקְחָם וְהִנֵּם טַמְנִים בְּאֶרֶץ בְּתוֹךְ הָאֲהֵלִי וְהַכֶּסֶף
 הַתַּחְתִּיָּה: וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ מִלְאָכִים וַיִּרְצֻוּ 22
 הָאֲהֵלָה וְהִנֵּה טַמּוּנָה בָּאֲהֵלוֹ וְהַכֶּסֶף תַּחְתֵּיהָ:
 וַיִּקְחוּם מִתּוֹךְ הָאֲהֵל וַיִּבְאוּם אֶל יְהוֹשֻׁעַ 23

*Quod i-
psius es
universa
ejus fami-
lia excidio
expiatur.*

וְאֵל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְקֶם לִפְנֵי יְהוָה: וַיִּקַּח 24
 יְהוֹשֻׁעַ אֶת עֶכָן בֶּן זֹרַח וְאֶת הַכֶּסֶף וְאֶת הָאֲדָרַת
 וְאֶת לִשׁוֹן הַזָּהָב וְאֶת בְּנָיו וְאֶת בְּנֹתָיו וְאֶת שׁוֹרֵוֹ
 וְאֶת

2 I וְאֵרָאָה
קד'

וְאֵת חֲמוֹרוֹ וְאֵת צֹאֲנוֹ וְאֵת אֶהְלוֹ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לוֹ
 כֹּה וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ וַיַּעֲלוּ אֹתָם עִמָּךְ עֶבֶד וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ
 מִה עֲבַרְתֶּנוּ עִבְרָךְ יְהוָה בַּיּוֹם הַזֶּה וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ כָּל־
 יִשְׂרָאֵל אֲבָן וַיִּשְׂרְפוּ אֹתָם בְּאֵשׁ וַיִּסְקְלוּ אֹתָם בְּאֲבָנִים :
 וַיִּקְמוּ עָלָיו גַּל אֲבָנִים גְּדוֹל עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיֵּשֶׁב יְהוָה
 מִחֶרֶן אָפּוֹ עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא עִמָּךְ עֶבֶד
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה :

Cap. VIII.
 Jehosuah
 iteratò Ai
 obsidet.

ח וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל יְהוֹשֻׁעַ אֶל־תִּירָאוּ אֶל־תַּחַת קַח עִמָּךְ
 אֵת כָּל־עַם הַמִּלְחָמָה וְקוּם עֲלֵה הֵעַי רְאֵה יְנַתִּי
 בְּיַד אֶת־מֶלֶךְ הָעִיר וְאֵת עַמּוֹ וְאֵת עִירוֹ וְאֵת אֲרָצוֹ :
 וַעֲשִׂיתָ לְעִיר לְמַלְכָּהּ כַּאֲשֶׁר עֲשִׂיתָ לִירִיחוֹ וְלְמַלְכָּהּ
 רַק־שַׁלְּלָהּ וּבְהַמַּתָּהּ תִּבְזוּ לָכֶם שֵׁים־לָךְ אֲרָב לְעִיר
 מֵאַחֲרֶיהָ : וַיִּקַּם יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־עַם הַמִּלְחָמָה לַעֲלוֹת הָעִיר
 וַיִּבְחַר יְהוֹשֻׁעַ שְׁלֹשִׁים אֲלָפֵי אִישׁ גְּבוּרֵי הַחֵיל וַיִּשְׁלַח־
 לֵילָה וַיֹּצִיאוּ אֹתָם לֵאמֹר רְאוּ אֹתָם אֲרָבִים לְעִיר מֵאַחֲרֵי
 הָעִיר אֶל־תַּרְחִיקוּ מִן־הָעִיר מְאֹד וְהִייתֶם כָּל־כֶּם
 הַנְּכֹנִים : וְאֲנִי וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אִתִּי נִקְרַב אֶל־הָעִיר וְהָיָה
 כִּי־יֵצְאוּ לְקִרְיָתָנוּ כַּאֲשֶׁר בְּרֹאשְׁנָה וְנִסְנוּ לִפְנֵיהֶם :
 וַיֵּצְאוּ אַחֲרֵינוּ עַד הַתִּיקְנוּ אוֹתָם מִן־הָעִיר כִּי יֹאמְרוּ
 נָסִים לִפְנֵינוּ כַּאֲשֶׁר בְּרֹאשְׁנָה וְנִסְנוּ לִפְנֵיהֶם : וְאֹתָם
 תִּקְמוּ מֵהָאֲרָב וְהוֹרֶשְׁתֶּם אֶת־הָעִיר וְנִתְּנָה יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם בְּיַדְכֶם : וְהָיָה כִּתְּפֹשְׁכֶם אֶת־הָעִיר תִּצִּיתוּ
 אֶת־הָעִיר בְּאֵשׁ כִּדְבַר יְהוָה תַּעֲשׂוּ רְאוּ צִוִּיתִי אֹתְכֶם :
 וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ וַיִּלְכוּ אֶל־הַמְּאָרֵב וַיֵּשְׁבוּ בֵּין בֵּית־אֵל
 וּבֵין הָעִיר מֵיַם לְעִי וַיִּלֶן יְהוֹשֻׁעַ בְּלִילָה הַהוּא בְּתוֹךְ
 הָעָם : וַיִּשְׁכַּם יְהוֹשֻׁעַ בְּבֹקֶר וַיִּפְקֹד
 אֶת־הָעָם וַיַּעַל הוּא וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי הָעָם הָעִיר :
 וְכָל־הָעָם הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ עָלוּ וַיִּגְשׂוּ וַיָּבֹאוּ נֶגֶד
 הָעִיר

B b 2 ב ב

12 בניו קרי העיר ויחנו מצפון לעי והג בניו ובין העי: ויקח
 כחמשת אלפים אישוישם אותם אורב בין בית אל
 ובין העי מים לעיר: וישימו העם את כל המחנה 13 לעי ק
 אשר מצפון לעיר ואת עקבו מים לעיר וילך יהושע
 בלילה ההוא בתוך העמק: ויהי כראות מלך העי 14
 וימהרו וישכימו ויצאו אנשי העיר לקראת ישראל
 למלחמה הוא וכל עמו למועד לפני הערבה והוא
 לא ידע כי אורב לו מאחרי העיר: וינגעו יהושע וכל 15
 ישראל לפניהם וינסו דרך המדבר: ויעקבו כל 16
 העם אשר בעיר לדרך אחריהם וירדפו אחרי יהושע בעי קרי
 וינתקו מן העיר: ולא נשאר איש בעי ובית אל 17
 אשר ייצאו אחרי ישראל ויעזבו את העיר
 פתוחה וירדפו אחרי ישראל: ויאמר 18
 יהוה אל יהושע נטה בכידון אשר בידך אל העי
 כי בידך אתננה ויט יהושע בכידון אשר בירו אל 19
 העיר: והאורב קם מהרה ממקומו וירוצו כנטות
 ידו ויבאו העיר וילכדוה וימהרו ויציתו את העיר
 באש: ויפנו אנשי העי אחריהם ויראו והנה עלה כ
 עשן העיר השמימה ולא היה בהם ידים לנוס הנה
 והנה והעם הנס המדבר נהפך אל הרודף: ויהושע 21
 וכל ישראל ראו כי לכד הארב את העיר וכי עלה
 עשן העיר וישבו ויכפו את אנשי העי: ואלה יצאו 22
 מן העיר לקראתם ויהיו לישראל בתוך אלה מזה
 ואלה מזה ויכו אותם עד בלתי השאיר להם
 שריד ופליט: ואת מלך העי תפשו חי ויקרבו 23
 אתו אל יהושע: ויהי בכלות ישראל להרג את 24
 כל ישיבי העי בשדה במדבר אשר רדפום בו ויפלו
 כלם לפי חרב ער תמם וישבו כל

Urbemque
 ex insidiis
 adortus ex-
 pugnat, &
 igne ferro-
 que delet.

פסק
 כאמצע
 פסק
 כל

כר
 26
 27
 28
 29
 7
 31
 2
 3
 4
 ל
 א

כה כל ישראל העי ויכו אתה לפי חרב: ויהי כל הנפלים ביום ההוא מאיש ועד אשה שנים עשר אלף כל אנשי העי: ויהושע לא השיב ידו אשר נטה בכידון עד אשר החריס את כל יבשי העי: רק הבהמה ושלל העיר ההיא בזו להם ישראל כדבר יהוה אשר צוה את יהושע: וישרף יהושע את העי וישימה תל עולם שממה עד היום הזה: ואת מלך העי תלה על העץ עד עת הערב וכבוא השמש צוה יהושע ויורידו את נבלתו מן העץ וישליכו אותה אל פתח שער העיר ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה:

Erigitur altare in monte Ebal.

ל אז יבנה יהושע מזבח ליהוה אלהי ישראל בהר עיבל: כאשר צוה משה עבד יהוה את בני ישראל ככתוב בספר תורת משה מזבח אבנים שלמות אשר לא רהיף עליהן ברזל ויעלו עליו עלות ליהוה ויזבחו שלמים: ויכתב שם על האבנים את

Ibidemque, ex mandato Moysi, solennes benedictiones & maledictiones promulgantur.

משנה תורת משה אשר כתב לפני בני ישראל: וכל ישראל וקניז ושטרים ושפטיו עמדים מזה ומזה לארון נגד הכהנים הלויים נשאי ארון ברית יהוה כגור כאזרח חציו אל מול הר גריזים והחציו אל מול הר עיבל כאשר צוה משה עבד יהוה לברך את

Cap. IX. Conjurat tota Cananea contra Jehosuaam.

העם ישראל בראשנה: ואחרי כן קרא את כל דברי התורה הברכה והקללה ככל הכתוב בספר לה התורה: לא היה דבר מכל אשר צוה משה אשר לא קרא יהושע נגד כל קהל ישראל והנשים והטף והגר ההלך בקרבם: ויהי כשמע כל המלכים אשר בעבר הירדן בהר ובשפלה ובכל חוף הים הגדול אל מול הלבנון החתי והאמרי הכנעני

2 הפרוי החוי והיבוס: ויתקבצו יחדו להלחם עם-
 3 הושע ועם ישראל פה אחר: וישבי גבעון
 4 שמעו את אשר עשה הושע ליריחו ולעי: ויעשונם
 5 חמה בערמה וילכו ויצטירו ויקחו שקים בלים
 לחמוריהם ונאדות יין בלים ומבקעים ומצודים:
 ונעלורת בלות ומטלאת ברגליהם ושלמות בלות ה
 עליהם וכל לחם צידם יבשה יהי נקדים: וילכו אל-
 6 הושע אל המחנה הגלגל ויאמרו אליו ואל איש
 ישראל מארץ רחוקה באנו ועתה כרתו לנו ברית:
 7 ויאמרו איש ישראל אל החוי אולי בקרבי אתה יושב
 ואיך אכרות לך ברית: ויאמרו אל הושע עבדיך
 8 אנחנו ויאמר אליהם הושע מי אתם ומאין תבאו:
 9 ויאמרו אליו מארץ רחוקה מאד באו עבדיך לשם
 יהוה אלהיך כי שמענו שמעו ואת כל אשר עשה
 במצרים: ואת כל אשר עשה לשני מלכי האמרי
 אשר בעבר הירדן לסיחון מלך חשבון ולעוג מלך-
 11 הבשן אשר בעשרתרות: ויאמרו אלינו זקינינו וכל
 ישבי ארצנו לאמר קחו בידכם צידה לדרך ולכו
 לקראתם ואמרתם אליהם עבדיכם אנחנו ועתה
 12 כרתו לנו ברית: זה לחמנו חם הצטידנו אתו
 מבתינו ביום צאתנו ללכת אליכם ועתה הנר יבש
 והיה נקדים: ואלה נאדות היין אשר מלאנו חרשים
 13 והנה התבקעו ואלרה שלמותינו ונעלינו בלו מרב
 הדרך מאד: ויקחו האנשים מצידם ואת פי יהור
 14 לא שאלו: ויעש להם הושע שלום וכרת להם טו
 ברית לחיותם וישבעו להם נשיא העדה: והי מקצה
 16 שלשת ימים אחרי אשר כרתו להם ברית וישמעו
 17 בקרבים הם אליו ובקרבו הם ישיבים: ויסעו בני
 ישראל

*Gibeonita
 insigni astu
 & dolo pa-
 cem & fed-
 dus ab Is-
 raelitis ob-
 tinent.*

ויאמר קרי
 יחירו

18

19

כ

21

22

23

24

כה

26

27

9. א

2

3

18 ישראל ויבאו אל עריהם ביום השלישי ועריהם גבעון
 והכפירה ובארות וקרית יערים : ולא הכוס בני
 ישראל כי נשבעו להם נשיאי העדה ביהוה אלהי
 19 ישראל וילנו כל העדה על הנשיאים : ויאמרו כל-
 הנשיאים אל כל העדה אנחנו נשבענו להם ביהוה
 כ אלהי ישראל ועתה לא נוכל לנגע בהם : זאת
 נעשה להם והחיה אותם ולא יהיה עלינו קצף
 21 על השבועה אשר נשבענו להם : ויאמרו אליהם
 הנשיאים יחיו יהיו חטבי עצים ושאימיים לכל-
 22 העדה כאשר דברו להם הנשיאים : ויקרא להם
 יהושע וידבר אליהם לאמר למה רמיתם אתנו לאמר
 רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם בקרבנו ישיבים :
 23 ועתה ארורים אתם ולא יכרת מכם עבד וחטבי עצים
 24 ושאימיים לבית אלהי : ויענו את יהושע ויאמרו
 כי הגד הגד לעבדיך את אשר צוה יהוה אלהיך את-
 משה עבדו לתת לכם את כל הארץ ולהשמיד את-
 כל ישבי הארץ מפניכם ונירא מאד לנפשתינו
 25 כה מפניכם ונעשה את הדבר הזה : ועתה הננו בידך
 26 בטוב וכישר בעיניך לעשות לנו עשה : ויעש להם
 27 כן ויצל אותם מיד בני ישראל ולא הרגום : ויתנם
 יהושע ביום ההוא חטבי עצים ושאימיים לעדה
 ולמזבח יהוה עד היום הזה אל המקום אשר יבחר :

Deprehensa
 fraude, ser-
 vire juben-
 tur.

Cap. X.
 Aquinquo
 Cananeo-
 rum Regu-
 lis Gibzon
 frustra ten-
 tatur.

1 ויהי כשמע אדני צדק מלך ירושלם כי-
 לכר יהושע את העי ויחרימה כאשר עשה ליריחו
 ולמלכה כן עשה לעי ולמלכה וכי השלימו ישבי
 2 גבעון את ישראל והיו בקרבם : ויראו מאד כי עיר
 גדולה גבעון כאחרת ערי הממלכה וכי היא גדולה
 3 מן העי וכל אנשיה גברים : וישלח אדני צדק

מלך B b 4 ד ב

מֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם אֶל־הוֹהֵם מֶלֶךְ־חֲבֵרוֹן וְאֶל־
 פְּרָאִם מֶלֶךְ־יִרְמוֹת וְאֶל־יָפִיעַ מֶלֶךְ־לְכִישׁ וְאֶל־
 דְּבִיר מֶלֶךְ־עַגְלוֹן לֵאמֹר: עַל־אֵלֵינוּ וְעִזְרָנוּ וְנִפְּחָה
 אֶת־גִּבְעוֹן כִּי־הִשְׁלִימָה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְאֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל:
 וַיֹּאסְפוּ וַיַּעֲלוּ חֲמִשָּׁתָה מֶלְכֵי מֶלְכֵי יְרוּשָׁלַם ה
 מֶלֶךְ־חֲבֵרוֹן מֶלֶךְ־יִרְמוֹת מֶלֶךְ־לְכִישׁ מֶלֶךְ־עַגְלוֹן
 הֵם וְכָל־מַחְנֵיהֶם וַיַּחֲנוּ עַל־גִּבְעוֹן וַיִּלְחַמוּ עֲלֶיהָ:
 וַיִּשְׁלַחוּ אֲנָשִׁים גִּבְעוֹן אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הַמַּחְנֶה הַגִּלְגָּלָה
 לֵאמֹר אֶל־הַדָּרֶךְ יָדִיךָ מֵעַבְרֶיךָ עָלֶיהָ אֵלֵינוּ מִהֲרָה
 וְהוֹשִׁיעָה לָנוּ וְעִזְרָנוּ כִּי נִקְבְּצוּ אֵלֵינוּ כָּל־מֶלְכֵי
 הָאֲמֹרִי יִשְׁבִּי הָהָר: וַיַּעַר יְהוֹשֻׁעַ מִן־הַגִּלְגָּל הוּא
 וְכָל־עַם הַמִּלְחָמָה עִמּוֹ וְכָל־גִּבּוֹרֵי־הַחֵיל:

*Jehosuah
 cum copiis
 ad eam li-
 berandam
 succurrit.*

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אֶל־תִּירָא
 מֵהֵם כִּי בִידְיָךְ נִתְּתִים לֹא־יַעֲמֹד אִישׁ מֵהֶם בְּפָנֶיךָ: יחיר
 וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ פֶּתָאִם כָּל־הַלַּיְלָה עָלָה מִן־
 הַגִּלְגָּל: וַיְהִי מֵהַמָּס יְהוָה לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּכֶם מִכָּה־
 גְּדוֹלָה בְּגִבְעוֹן וַיִּרְדְּפֵם דָּרֶךְ מַעְלֵה בֵּית־חֹרֶן
 וַיִּכֶם עַד־עֲזֹקָה וְעַד־מִקְדָּה: וַיְהִי בְנוֹסֵם מִפְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל הֵם בְּמֹרֵד בֵּית־חֹרֶן וַיְהוּדֵה הַשְּׁלִיף
 עֲלֵיהֶם אֲבָנִים גְּדֹלוֹת מִן־הַשָּׁמַיִם עַד־עֲזֹקָה וַיִּמְתּוּ
 רַבִּים אֲשֶׁר־מָתוּ בְּאֲבָנֵי הַבֶּרֶד מֵאֲשֶׁר הִרְגוּ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל בַּחֶרֶב: אזידבר יהושע

לִיהוָה בַּיּוֹם הַזֶּה יָתָת יְהוָה אֶת־הָאֲמֹרִי לִפְנֵי בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ לְעֵינֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁמֶשׁ בְּגִבְעוֹן דּוּם
 וַיִּרַח בְּעַמְקֵי אֵילֹון: וַיִּדֶם הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּרַח עִמָּד עַד
 יָקָם גּוֹי אִיבֵי הַלֵּא הֵיא כְּתוּבָה עַל־סֵפֶר
 הַיִּשָּׁר וַיַּעֲמֵד הַשֶּׁמֶשׁ בַּחֲצֵי הַשָּׁמַיִם וְלֹא־אָץ
 לָבוֹא כְּיוֹם תָּמִים: וְלֹא־הָיָה כְּיוֹם הַהוּא לִפְנֵינוּ וְאַחֲרָיו
 לִשְׁמַע

*Miraculosa
 Solis & Lu-
 nae statio.*

13 כולו קמוץ

טו

16

17

18

19

כ

21

22

23

24

כה

26

27

לְשִׁמְעַת יְהוָה בְּקוֹל אִישׁ כִּי יְהוּה נִלְחַם לְיִשְׂרָאֵל :
 10 וַיֵּשֶׁב יְהוֹשֻׁעַ וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ אֶל־הַמַּחֲנֶה
 16 הַגִּלְגָּלָה : וַיָּנֹסוּ חֲמֹשֶׁת הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וַיַּחְבְּאוּ
 17 בַּמְּעָרָה בַּמְּקָדָה : וַיִּגְדַּל יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר נִמְצְאוּ חֲמֹשֶׁת
 18 הַמְּלָכִים נַחְבְּאִים בַּמְּעָרָה בַּמְּקָדָה : וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ
 גְּלוּ אַבְנִים גְּדֹלוֹת אֶל־פִּי הַמְּעָרָה וְהַפְּקִידוּ עֲלֶיהָ
 19 אַנְשִׁים לְשֹׁמְרִים : וְאַתֶּם אַל־תַּעֲמִדוּ רַדְפוּ אַחֲרַי
 אִיבֵיכֶם וְנִבְּתֶם אֹתָם אַל־תִּתְּנוּם לְבוֹא אֶל־עֵרֵיהֶם
 כִּי נִתְּנָם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּיַדְכֶם : וַיְהִי כְּכַלּוֹת יְהוֹשֻׁעַ
 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַכְתֵּם מִכָּה גְדֹלָה מְאֹד עַד־תָּמָס
 21 וְהַשְּׂרִידִים שָׂרְדוּ מֵהֶם וַיָּבֹאוּ אֶל־עִרֵי הַמְּבֻצָּר : וַיֵּשְׁבוּ
 כָּל־הָעָם אֶל־הַמַּחֲנֶה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ מִקְדָּה בְּשָׁלוֹם לֹא־
 22 חָרִין לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְאִישׁ אֶת־לִשְׁנוֹ : וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ
 פָּתְחוּ אֶת־פִּי הַמְּעָרָה וְהוֹצִיאוּ אֵלַי אֶת־חֲמֹשֶׁת
 23 הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה מִן־הַמְּעָרָה : וַיַּעֲשׂוּ כֵן וַיּוֹצִיאוּ אֵלָיו
 אֶת־חֲמֹשֶׁת הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה מִן־הַמְּעָרָה אֶת־מֶלֶךְ
 יְרוּשָׁלַם אֶת־מֶלֶךְ חֶבְרוֹן אֶת־מֶלֶךְ יִרְמֹת אֶת־מֶלֶךְ
 24 לְכִישׁ אֶת־מֶלֶךְ עִגְלוֹן : וַיְהִי כַּהוֹצִיאֵם אֶת־הַמְּלָכִים
 הָאֵלֶּה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ אֶל־כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל
 וַיֹּאמֶר אֶל־קִצֵּי אַנְשֵׁי הַמַּלְחָמָה הַהִלְכֹוּ אֹתוֹ קִרְבוּ
 שִׁמּוּ אֶת־רַגְלֵיכֶם עַל־צוּאֵרֵי הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וַיִּקְרְבוּ
 25 בָּהֶם וַיִּשְׂמוּ אֶת־רַגְלֵיהֶם עַל־צוּאֵרֵיהֶם : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
 יְהוֹשֻׁעַ אַל־תִּירְאוּ וְאֵל־תַּחַתּוּ חֲזָקוּ וְאַמְצוּ כִּי כָכָה
 יַעֲשֶׂה יְהוָה לְכָל־אִיבֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם נֹלְחָמִים
 26 אֹתָם : וַיִּכֶם יְהוֹשֻׁעַ אַחֲרֵי־כֵן וַיִּמִּיתֶם וַיִּתְּלֶם עַל־
 חֲמֹשֶׁת עֵצִים וַיְהִיו תְּלוּיִם עַל־הָעֵצִים עַד־הָעֶרֶב :
 27 וַיְהִי לַעֲרָת בּוֹאֵה שֶׁשֶׁם צוּרָה יְהוֹשֻׁעַ וַיִּרְדּוּם מֵעַל
 הָעֵצִים וַיִּשְׁלִיכֶם אֶל־הַמְּעָרָה אֲשֶׁר נַחְבְּאוּ שָׁם וַיִּשְׂמוּ
 אַבְנִים

Reges quin-
 que caduntur.

אֲבָנִים גְּדֹלוֹת עַל־פִּי הַמַּעְרָה עַד־עַצְמֵי הַיּוֹם הַזֶּה :

28 וְאֵת מִקְדָּה לְכָר יְהוֹשֻׁעַ בְּיוֹם הַהוּא וַיִּכֶּה *Capiuntur urbes Makeda.*

לְפִי־חָרֵב וְאֵת מַלְכָּה הַחֲרָם אוֹתָם וְאֵת כָּל־הַנֶּפֶשׁ
אֲשֶׁר־בָּהּ לֹא־הָשְׂאִיר שְׂרִיד וַיַּעַשׂ לְמֶלֶךְ מִקְדָּה כַּאֲשֶׁר *Libna.*

29 עָשָׂה לְמֶלֶךְ יִרְחוֹ : וַיַּעֲבֹר יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל

עִמּוֹ מִמִּקְדָּה לְבִנָּה וַיִּלְחֶם עִם־לְבָנָה : וַיִּתֵּן יְהוָה גֹּם לְ
אוֹתָהּ בְּיַד יִשְׂרָאֵל וְאֵת מַלְכָּה וַיִּכֶּה לְפִי־חָרֵב וְאֵת־
כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ לֹא־הָשְׂאִיר בָּהּ שְׂרִיד וַיַּעַשׂ

31 לְמַלְכָּה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְמֶלֶךְ יִרְחוֹ : וַיַּעֲבֹר *Lachis.*

יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מִלְּבָנָה לְכִישׁ וַיַּחֲזִק עֲלֶיהָ

32 וַיִּלְחֶם בָּהּ : וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת־לְכִישׁ בְּיַד יִשְׂרָאֵל וַיִּלְכְּדָהּ

בְּיוֹם הַשְּׁנַיִם וַיִּכֶּה לְפִי־חָרֵב וְאֵת כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ

33 כְּכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה לְלָבָנָה : אִזְּעָלָה הָרֶם מֶלֶךְ

גִּזְרָה לְעֹזַר אֶת־לְכִישׁ וַיִּכְהוּ יְהוֹשֻׁעַ וְאֵת־עִמּוֹ עַד־בֵּיתִי

34 הַשְּׂאִיר לּוֹ שְׂרִיד : וַיַּעֲבֹר יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־ *Heglon.*

יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מִלְּכִישׁ עַגְלֹנָה וַיַּחֲזִק עֲלֶיהָ וַיִּלְחֶם עֲלֶיהָ :

וַיִּלְכְּדוּהָ בְּיוֹם הַהוּא וַיִּכֶּה לְפִי־חָרֵב וְאֵת כָּל־הַנֶּפֶשׁ לַה

אֲשֶׁר־בָּהּ בְּיוֹם הַהוּא הַחֲרָים כְּכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה

36 לְלְכִישׁ : וַיַּעַל יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ *Chebron.*

37 מֵעַגְלֹנָה חֶבְרוֹנָה וַיִּלְחֶם עֲלֶיהָ : וַיִּלְכְּדוּהָ וַיִּכֶּה

לְפִי־חָרֵב וְאֵת מַלְכָּה וְאֵת כָּל־עַרְיָה וְאֵת כָּל־

הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ לֹא־הָשְׂאִיר שְׂרִיד כְּכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה

לְעַגְלוֹן וַיִּחְרַם אוֹתָהּ וְאֵת כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ :

38 וַיֵּשֶׁב יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ דְּבַרָה *Debir.*

39 וַיִּלְחֶם עֲלֶיהָ : וַיִּלְכְּדָהּ וְאֵת מַלְכָּה וְאֵת כָּל־עַרְיָה

וַיִּכּוּם לְפִי־חָרֵב וַיִּחְרִימוּ אֶת־כָּל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ לֹא

הָשְׂאִיר שְׂרִיד כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְחֶבְרוֹן כִּן עָשָׂה לְדְבַרָה

וּלְמַלְכָּהּ וְכַאֲשֶׁר עָשָׂה לְלָבָנָה וּלְמַלְכָּהּ :

וַיִּכֶּה

מ
ו
ש
א
41
א
42
ה
א
43
י
א
מ
2
ה
3
ו
4
ע
ה
א
6
ב
7
ע
8
י
מ
9
א
ח

Jehosuah occupat a universa ista regione, Gilgalem revertitur.

וַיְבִיחַ יְהוֹשֻׁעַ אֶת כָּל הָאָרֶץ הַהִיא וְהַנֶּגֶב
וְהַשְּׁפֵלָה וְהָאֲשֵׁרוֹת וְאֵת כָּל מַלְכֵיהֶם לְאֹהֲשָׁאִיר
שָׂרִיר וְאֵת כָּל הַנְּשֹׂמָה הַחֲרִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: וַיָּבֶס יְהוֹשֻׁעַ מִקְרָשׁ בְּרַנֵּעַ וְעַד עֲזָה
וְאֵת כָּל אֶרֶץ גִּשְׁן וְעַד גִּבְעוֹן: וְאֵת כָּל הַמְּלָכִים
הָאֵלֶּה וְאֵת אֶרֶץ אֲרָצֵם לְכַר יְהוֹשֻׁעַ פַּעַם אַחֶרֶת כִּי יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נָלַחַם לְיִשְׂרָאֵל: וַיֵּשֶׁב יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־
יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ אֶל הַמַּחְנֶה הַגִּלְגָּלָה:

Cap. XI. Devictis quinque illis Regulis, reliqui copias conjungunt.

וַיְהִי כִשְׁמַע יָבִין מֶלֶךְ הַחֲצוֹר וַיִּשְׁלַח אֶל־זִבְבִּי
מֶלֶךְ מְרוֹן וְאֶל־מֶלֶךְ שִׁמְרוֹן וְאֶל־מֶלֶךְ אַכִּישָׁף: וְאֶל־
הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מִצְפּוֹן בְּהַר וּבְעַרְבָה נֶגֶב כְּנָעַן
וּבַשְּׁפֵלָה וּבְנַפְוֹת דּוֹר מִים: הַכְּנַעֲנִי מִמּוֹרָח וּמִים
וְהָאֲמֹרִי וְהַחֲתִי וְהַפְּרָזִי וְהַיְבוּסִי בְּהַר וְהַחֲוִי הַתְּחַתִּי
חֲרָמוֹן בְּאֶרֶץ הַמִּצְפָּה: וַיֵּצְאוּ הֵם וְכָל מַחְנֵיהֶם עִמָּם
עִם־רֶב כַּחֹל אֲשֶׁר עַל־שַׁפְתֵי הַיָּם לְרֹב וְסוֹס וְרֶכֶב
הַרְבֵּי־מְאֹד: וַיִּזְעְרוּ כָּל הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וַיִּבְאוּ וַיַּחְנוּ יַחְדָּו
אֶל־מִי מְרוֹם לְהִלָּחֵם עִם־יִשְׂרָאֵל:

Jehosuah eos inopinato opprimit.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי יְהוֹשֻׁעַ אֶל־תִּירָא מִפְּנֵיהֶם
כִּי מֵחַר בָּעֵת הַזֹּאת אֲנִכִּי נָתַן אֶת כָּל־סַלְסָלִים לִפְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת־סוּסֵיהֶם תַּעֲקֹר וְאֵת מְרַכְבֵּיתֵיהֶם תִּשְׂרֹף
בְּאֵשׁ: וַיָּבֹא יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־עַם הַמִּלְחָמָה עִמּוֹ עֲלֵיהֶם
עַל־מִי מְרוֹם פְּתָאִם וַיִּפְּלוּ בָהֶם: וַיִּתְּנֶם יְהוָה בְּיַד־
יִשְׂרָאֵל וַיִּכּוּם וַיִּרְדְּפוּם עַד־צִידוֹן רַבָּה וְעַד מִשְׁרָפוֹת
מִים וְעַד־בִּקְעַת מִצְפֵּה מוֹרָחָה וַיָּכַס עַד בֵּלְתֵי הַשְּׂאִיר
לְהֵם שָׂרִיר: וַיַּעַשׂ לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ כַּאֲשֶׁר אָמַר לוֹ יְהוָה
אֶת־סוּסֵיהֶם עֲקַר וְאֵת מְרַכְבֵּיתֵיהֶם שָׂרַף בְּאֵשׁ:
וַיֵּשֶׁב יְהוֹשֻׁעַ בְּעֵת הַהִיא וַיִּלְכַּד אֶת־
הַחֲצוֹר וְאֶת־מֶלֶכָהּ הַכָּה בַּחֲרָב כִּי־חָצוֹר לִפְנֵי־הַיָּם
רָאשׁ

11 ראש כל הממלכות האלה: ויבוא את כל הנפש

אשר בה לפי חרב החרם לא נותר כל נשמה ואת

12 חצור שרף באש: ואת כל ערי המלכים האלה ואת

כל מלכיהם לכר יהושע ויפס לפי חרב החרים אותם

13 כאשר צוה משה עבד יהוה: רק כל הערים העמדות

על תלם לא שרפם ישראל וזאתי את חצור

14 לבדה שרף יהושע: וכל שלל הערים האלה והבהמה

בזו להם בני ישראל רק את כל האדם הבול לפי חרב

15 ער השמרם אותם לא השאירו כל נשמה: כאשר מן

צוה יהוה את משה עבדו כן צוה משה את יהושע

וכן עשה יהושע לא הסיר דבר מכל אשר צוה יהוה

את משה: ויקח יהושע את כל הארץ הזאת ההר

16 ואת כל הנגב ואת כל ארץ הגשן ואת השפלה

17 ואת הערבה ואת הר ישראל ושפלתה: מן ההר

החלק העלה שעיר וער בעל גר בבקעת הלבנון

תחת הר חרמון ואת כל מלכיהם לכר ויפס וימיתם:

18 ימים רבים עשה יהושע את כל המלכים האלה

19 מלחמה: לא היתה עיר אשר השלימה אל בני

ישראל בלתי החוי שבי גבעון את הכל לקחו

במלחמה: כי מאת יהוה היתה לחזק את לבם כ

לקראת המלחמה את ישראל למען החריםם לבלתי

היות להם תחנה כי למען השמידם כאשר צוה יהוה

את משה: ויבא יהושע בעת ההיא ויכרת

21 את הענקים מן ההר מן חברון מן דבר מן ענב ומכל

הר יהודה ומכל הר ישראל עם עריהם החריםם

יהושע: לא נותר ענקים בארץ בני ישראל רק בעזה

22 בנת ובאשדוד נשארו: ויקח יהושע את כל הארץ

23 ככל אשר דבר יהוה אל משה ויתנה יהושע לנחלה

לישראל

Sic tota ea regio ab Israhelitis occupatur, & pacatur.

ישפלתו קרי

Enakim ceduntur.

ליש
ממ
וא
אר
הר
ה
אר
בני
הע
ת
הה
הר
וה
עב
יר
7
וה
הק
לע
וב
וה
מל
מ
מ
מ
מ

לְיִשְׂרָאֵל כַּמְחַלְקָתָם לְשִׁבְטֵיהֶם וְהָאָרֶץ שִׁקְטָה מִמֶּלְחָמָה :

Cap. XII. Compendio repetuntur res gesta, regionesque occupata, à Mose primum, tum à Jehosuah.

וַיָּבֹאוּ מַלְכֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר הָיוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְשׁוּ אֶת אֶרֶץ בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרַחָה הַשָּׁמֶשׁ מִנְּחַל אֲרֻנּוֹן עַד הַר חֶרְמוֹן וְכָל הָעֲרֵבָה מִזְרַחָה : סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי הָיִשֵּׁב בְּחֶשְׁבוֹן מִשַּׁל מַעֲרָעַר אֲשֶׁר עַל-שַׁפְת־נְחַל אֲרֻנּוֹן וְתוֹךְ הַנְּחַל וַחֲצֵי הַגִּלְעָד וְעַד יַבֵּק הַנְּחַל גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן : וְהָעֲרֵבָה עַד-עַיִם כְּנָרוֹת מִזְרַחָה וְעַד-יַם הָעֲרֵבָה יַם-הַמֶּלַח מִזְרַחָה דֶּרֶךְ בֵּית הַיְשׁוּמוֹת וּמִתִּימָן תַּחַת אֲשֵׁרוֹת הַפְּסָגָה : וְגְבוּל עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן מִיַּתֵּר הַר פְּרָאִים הַיּוֹשֵׁב בְּעֶשְׂתָּרוֹת וּבְאֲדָרְעִי : וּמִשַּׁל בְּהַר חֶרְמוֹן וּבְסֹלֶכָה וּבְכָל-הַבָּשָׁן עַד-גְּבוּל הַגִּשּׁוּרִי וְהַמַּעֲכָתִי וַחֲצֵי הַגִּלְעָד גְּבוּל סִיחֹן מֶלֶךְ-חֶשְׁבוֹן : מִשֵּׁה עַבְד־יְהוָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָכֹּס וַיִּתְּנֵה מֹשֶׁה עַבְד־יְהוָה יִרְשָׁה לְרֵאוּבֵנִי וּלְגַדִּי וְלַחֲצֵי שִׁבְטֵי הַמְּנַשֶּׁה :

Catalogus Regum in Cananitide subactorum.

וְאֵלֶּה מַלְכֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִכָּה יְהוֹשֻׁעַ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן יְמֵה מִבְּעַל גַּד בְּבַקְעֵת הַלְּבָנוֹן וְעַד-הַהַר הַחֶלֶק הָעֶלְיָה שְׁעִירָה וַיִּתְּנֵה יְהוֹשֻׁעַ לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל יִרְשָׁה כַּמְחַלְקָתָם : בְּהַר וּבְשַׁפְלָה וּבְעֲרֵבָה וּבְאֲשֵׁרוֹת וּבַמְדָּבָר וּבַנֶּגֶב רַחֲתִי הָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי הַפְּרוֹזִי הַחֹוִי וְהַיְבוּסִי :

מֶלֶךְ יִרְחוֹ	9
מֶלֶךְ הָעִי אֲשֶׁר-מִצַּד בֵּית-אֵל	
מֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם	10
מֶלֶךְ חֶבְרוֹן	
מֶלֶךְ יִרְמוֹת	11
מֶלֶךְ לְכִישׁ	
מֶלֶךְ עִגְלוֹן	12

- אֶחָד :
אֶחָד :
אֶחָד :
אֶחָד :
אֶחָד :
אֶחָד :
מֶלֶךְ

	אחד :	גזר	מלך
13	אחד :	דבר	מלך
	אחד :	גדר	מלך
14	אחד :	חרמה	מלך
	אחד :	ערד	מלך
טו	אחד :	לבנה	מלך
	אחד :	ערלם	מלך
16	אחד :	מקדה	מלך
	אחד :	בית אל	מלך
17	אחד :	תפוח	מלך
	אחד :	חפר	מלך
18	אחד :	אפק	מלך
	אחד :	לשרון	מלך
19	אחד :	מדון	מלך
	אחד :	חצור	מלך
כ	אחד :	שמרון מראון	מלך
	אחד :	אכשף	מלך
21	אחד :	תענה	מלך
	אחד :	מגדו	מלך
22	אחד :	קדש	מלך
	אחד :	יקנעם לכרמל	מלך
23	אחד :	דור לנפת דור	מלך
	אחד :	גוים לגלגל	מלך
24	אחד :	תרצה	מלך

כל מלכים שלשים ואחד : וציו הספר

ויהושע זקן בא בימים ויאמר יהוה אליו אתה זקנתה ונא
 באת בימים והארץ נשארה הרבה מאד לרשתה :
 זאת הארץ הנשארת כל גלילות הפלשתים וכל
 דגשורי

Cap. XIII.
 Jehosuah
 à Deo jube-
 tur occupa-
 tas terras
 novem Is-

*raeilitarum
tribubus
cum dimi-
dia sortitò
distribuere.*

3 הגשורִי מן השיחור אשר על פני מצרים ועד גבול
 עקרון צפונה לכנעני תחשב חמשת סרני פלשתים
 העזתי והאשדודי האשקלוני הגתי והעקרוני והעוים :
 4 מהימן כל ארץ הכנעני ומערה אשר לצידנים עד
 האפקה עד גבול האמרי : והארץ הגבלי וכל הלבנון
 מזרחה שמש מפעל גד תחרת הר הרמון עד לבוא
 6 חמת : כל ישיבי ההר מן הלבנון עד משרפת מים כל
 צידנים אנכי אורישם מפני בני ישראל רק הפלה
 7 לישראל בנחלה כאשר צויתך ועתה חלק את הארץ
 הזאת בנחלה לתשעת השבטים וחצי השבט המנשה :
 8 עמו הראובני והגדי לקחונחלתם אשר נתן להם משה
 בעבר הירדן מזרחה כאשר נתן להם משה עבד יהוה :
 9 מערוער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר
 י בתוך הנחל וכל המישר מידבא עד דיבון : וכל ערי
 סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשבון עד גבול בני
 11 עמון : והגלעד וגבול הגשור והמעכת וכל הר הרמון
 12 וכל הבשן עד סלכה : כל ממלכות עוג בבשן אשר
 מלך בעשתרות ובאדרעי הוא נשאר מיתר הרפאים
 13 ויכם משה וירשם : ולא הורישו בני ישראל את הגשור
 ואת המעכת וישב גשור ומעכת בקרב ישראל עד
 14 היום הזה : רק לשבט הלוי לא נתן נחלה אשייהוה
 15 ואלהי ישראל הוא נחלתו כאשר דבר לו : ויתן
 16 משה למטה בני ראובן למשפחותם : ויהי להם הגבול
 מערוער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך
 17 הנחל וכל המישר על מידבא : חשבון וכל עריה אשר
 18 במישור דיבון ובמות בעל ובירת בעל מעון : ויהצה
 19 וקרמת ומפעת : וקריתיס ושבמה וצרת השחר בהר
 20 ב העמק : ובית פעור ואשדות הפסגה ובית הישמות וכל
 ערי

*Repetitur
rursus, que-
nam civi-
tates &
agri Ru-
benitis, Ga-
ditis, dimi-
diaque Ma-
nassis tri-
bus, ultra
Fordanem
à Mose fue-
rit assi-
gnati.*

ערי המישור וכל ממלכות סיוון מלך האמרי אשר מלך
 בחשבון אשר הכה משה אתו ואת נשיאי מדין את און
 ואת רקס ואת צור ואת חור ואת דבע נסיכי סיוון
 22 ישבי הארץ : ואת בלעם בן בעור הקוסם הרגו בני
 ישראל בחרב אל חלליהם ויהי גבול בני ראובן הירדן
 23 וגבול זאת נחלת בני ראובן למשפחות הערים
 וחצריהן : ויתן משה למטה גד לבני גד
 24 למשפחותם : ויהי להם הגבול יעזר וכל ערי הגלעד כה
 וחצי ארץ בני עמון עד ערוער אשר על פני רבה :
 ומחשבון עד רמת המצפה ובטנים וממחנים עד
 26 גבול לדבר : ובעמק בית הרס ובית נמרה וסכות
 27 וצפון יתר ממלכות סיוון מלך חשבון הירדן וגבול
 עד קצהים כנרת עבר הירדן מזרחה : זאת נחלת
 28 בני גד למשפחות הערים וחצריהם : ויתן
 29 משה לחצי שבט מנשה ויהי לחצי מטה בני מנשה
 למשפחותם : ויהי גבולם ממחנים כל הבשן כל
 ממלכות יעוג מלך הבשן וכל חות יאיר אשר בבשן
 ששים עיר : וחצי הגלעד ועשתרות ואדרעי ערי
 31 ממלכות יעוג בבשן לבני מכיר בן מנשה לחצי בני
 מכיר למשפחותם : אלה אשר נחל משה בערכות
 32 מואב מעבר לירדן ירחו מזרחה : ולשבט הלוי לא
 33 נתן משה נחלה יהוה אלהי ישראל הוא נחלתם
 כאשר דבר להם :

ואלה אשר נחלו בני ישראל בארץ כנען אשר נחלו ורך א
 אותם אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי אבות
 המטות לבני ישראל : בגורל נחלתם כאשר צוה
 יהוה ביד משה לתשעת המטות וחצי המטה : כי
 נתן משה נחלת שני המטות וחצי המטה מעבר לירדן
 ללויים

Cap. XIV.
 In partitio-
 ne terre Ca-
 lebo singu-
 lari privile-
 gio peculia-
 ris possessio
 tributa.

4 וְלִלּוּיִם לֹא־נָתַן נַחֲלָה בְּתוֹכָם׃ כִּי־הָיוּ בְנֵי־יוֹסֵף שְׁנַיִם
 מִטּוֹת מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם וְלֹא־נָתַנוּ חֶלֶק לְלוּיִם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
 אִם־עָרִים לְשִׁבְתָּ וּמְגַרְשֵׁיהֶם לְמִקְנֵיהֶם וּלְקִנְיָנָם׃
 5 הַכֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בֶּן־עֲשׂוֹ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲלֶקוּ
 6 אֶת־הָאָרֶץ׃ וַיָּגֶשׁוּ בְנֵי־יְהוּדָה אֶל־

יְהוֹשֻׁעַ בְּגִלְגָּל וַיֹּאמֶר אֵלָיו כָּלֵב בֶּן־כַּנֹּב יָפְנָה הַקְּנִי אֶתְּךָ
 יְדַעַת אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר־דָּבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אִישׁ
 7 הָאֱלֹהִים עַל־אֲדוֹתַי וְעַל־אֲדוֹתֶיךָ בְּקֶרֶשׁ בְּרַנֵּעַ׃ בֶּן־
 אַרְבַּעִים שָׁנָה אֲנִי בְּשִׁלַּח מֹשֶׁה עִבְרַת־יְהוָה אֶתִּי
 מִקְּרֶשׁ בְּרַנֵּעַ לְרַגְלֵךָ אֶת־הָאָרֶץ וְאֲשַׁב אֹתוֹ דָּבַר כֹּאֲשֶׁר

8 עָם־לִבִּי׃ וְאֲחִי אֲשֶׁר־עִלּוּ עִמִּי הִמְסִיוּ אֶת־לִבְהֶעָם
 9 וְאֲנִי מֵלֵאתִי אַחֲרֵי־יְהוָה אֱלֹהֵי׃ וַיִּשְׁבַּע מֹשֶׁה בַּיּוֹם
 הַהוּא לֵאמֹר אִם־לֹא הָאָרֶץ אֲשֶׁר־דָּרַכְתָּ רַגְלְךָ בָּהּ לֵךְ
 תְּהִיָּה לְנַחֲלֵהוּ לְבְנֶיךָ עַד־עוֹלָם כִּי מֵלֵאתִי אַחֲרֵי־יְהוָה
 אֱלֹהֵי׃ וְעַתָּה הִנֵּה הַחַיָּה יְהוָה אֹתִי כֹּאֲשֶׁר דָּבַר זֶה

אַרְבַּעִים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה מֵאָז דָּבַר יְהוָה אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה
 אֶל־מֹשֶׁה אֲשֶׁר־הִלֵּךְ יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבַר וְעַתָּה הִנֵּה אֲנִי
 11 הַיּוֹם בֶּן־חֲמֵשׁ וְשִׁמּוֹנִים שָׁנָה׃ עוֹרְנֵי הַיּוֹם חֹזֵק כֹּאֲשֶׁר
 בַּיּוֹם שִׁלַּח אֹתִי מֹשֶׁה כִּכְחֵי אֲזוֹ וּכְכַחֵי עַתָּה כ' רבתי

12 לְמַלְחָמָה וּלְצָאָתָה וּלְבּוֹא׃ וְעַתָּה תִּנְהַלֵּךְ אֶת־הַהָר
 הַזֶּה אֲשֶׁר־דָּבַר יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא כִּי אָתָּה שָׁמַעְתָּ
 בַּיּוֹם הַהוּא כִּי עֲנַקִּים שָׁמוּעִים גְּדִלוֹת בְּצִרּוֹת אוֹלֵי
 13 יְהוָה אֹתֵי וְהוֹרֵשְׁתִּים כֹּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה׃ וַיְבָרְכֵהוּ
 14 יְהוֹשֻׁעַ וַיִּתֵּן אֶת־חֶבְרוֹן לְכָלֵב בֶּן־כַּנֹּב יָפְנָה לְנַחֲלָה׃ עַל־
 בֶּן־הַיְתֵר חֶבְרוֹן לְכָלֵב בֶּן־כַּנֹּב יָפְנָה הַקְּנִי לְנַחֲלָה עַד

הַיּוֹם הַזֶּה יֵעַן אֲשֶׁר מֵלֵא אַחֲרֵי־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
 טו וַיִּשֶׁם חֶבְרוֹן לְפָנִים קְרִית אַרְבַּע הָאֲדָם הַגְּדוֹל בְּעֲנַקִּים
 אֲמֹן הוּא וְהָאָרֶץ שְׁקֵטָה מִמַּלְחָמָה׃

Cap. XV.
 Situs & li-
 mites ter-

ויהי הגורל C c א ג

16 הגורל למטה בני יהודה למשפחתם אל גבול אדום
 17 מדבר צן נגבה מקצה תימן: ויהי להם גבול נגב
 18 מקצה ים המלח מן הלשן הפנה נגבה: ויצא אל
 19 מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה ועלה מנגב לקדש
 20 ברנע ועבר חצרון ועלה אדרה ונסב הקרקעה: ועבר
 21 עצמונה ויצא נחל מצרים והיה תצאות הגבול ימה והיו קרי
 22 זה יהיה לכם גבול נגב: וגבול קדמה ים המלח עד ה
 23 קצה הירדן וגבול לפאת צפונה מלשון הים מקצה
 24 הירדן: ועלה הגבול בית חגלה ועבר מצפון לבית
 25 הערבה ועלה הגבול אבן כהן בן ראובן: ועלה
 26 הגבול דברה מעמק עכור וצפונה פנה אל הגלגל
 27 אשר נכח למעלה אדמים אשר מנגב לנחל ועבר
 28 הגבול אל מי עין שמש והיו תצאתיו אל עין רגל:
 29 ועלה הגבול גי בן הנם אל כתף היבוס מנגב היא
 30 ירושלם ועלה הגבול אל ראש ההר אשר על פני גי
 31 הנם ימה אשר בקצה עמק דפאים צפונה: ותאר
 32 הגבול מראש ההר אל מעין מינפתוח ויצא אל ערי
 33 הר עפרון ותאר הגבול בעלה היא קרית יערים: ונסב
 34 הגבול מבעלה ימה אל הר שעיר ועבר אל כתף הר
 35 יערים מצפונה היא כסלון וירד בית שמש ועבר
 36 תמנה: ויצא הגבול אל כתף עקרון צפונה ותאר
 37 הגבול שכרונה ועבר הר הבעלה ויצא יבנאל והיו
 38 תצאות הגבול ימה: וגבול ים הימה הגדול וגבול זה
 39 גבול בני יהודה סביב למשפחתם: ולכלב בן יפנה
 40 נתן חלק בתוך בני יהודה אל פי יהוה ליהושע ארת
 41 קרית ארבע אבי הענק היא חברון: וירש משם כלב
 42 ארת שלושה בני הענק את ששי וארת אחימן וארת
 43 תלמי ילדי הענק: ויעל משם אל ישבי דבר ושם דבר טו
 44 לפנים

rarum, quae tribui fuda sortitò obtigerunt.

Calebus ad oppugnandum urbem

16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47

Kirjat Sepher Duceum praeceptos invitata, filiã Achsa viatori in matrimonium oblatã.

Urbes enumerantur.

16 לַפְּנִים קָרִית סֶפֶר: וַיֹּאמֶר כָּלֵב אִשְׁרֵיכֶּה אֶת־קָרִית־
 17 סֶפֶר וּלְכָרֶה וּנְתַתִּי לוֹ אֶת־עַכְסָה בְּתִי לְאִשָּׁה: וַיִּלְכְּדָה
 עֲתַנְיָאֵל בֶּן־קִנּוּאֵחִי כָלֵב וַיִּתֵּן לוֹ אֶת־עַכְסָה בְּתוֹ
 18 לְאִשָּׁה: וַיְהִי כִּבּוּאָהּ וְתַסִּיתָהּ וּלְשֹׂאֵל מֵאֵת־אָבִיהָ
 שָׂדֶה וַתַּצְנַח מֵעַל הַחֲמוֹר וַיֹּאמֶר לָהּ כָּלֵב מִה־לָּךְ:
 19 וַתֹּאמֶר תְּנֵה לִי בְרָכָה כִּי אֶרֶץ הַנָּגֶב נָתַתְנִי וְנָתַתָּה לִּי
 גִּלְתַּי מִיָּם וַיִּתֵּן לָהּ אֶת־גִּלְתַּי עֲלֵיוֹת וְאֶת־גִּלְתַּי תַּחְתִּיּוֹת:
 20 זֹאת נִחַלְתַּי מִטָּה בְּנֵי־יְהוּדָה לְמִשְׁפַּחְתָּם: וַיְהִיו
 הָעָרִים מִקְצֵה לְמִטָּה בְּנֵי־יְהוּדָה אֶל־גְּבוּל אֲדוּם בְּנִגְבֵּה
 21 קַבְצָאֵל וְעֵדְרוֹ וְיָגוּר: וְקִינָה וְדִימוֹנָה וְעֵדְעֵדָה: וְקָדֵשׁ
 22 וְחִצּוֹר וַיִּתְּנֶן: זִיפּוֹטָלִם וּבְעֵלוֹת: וְחִצּוֹר־הַדְּתָרָה
 23 וְקָרִיּוֹת חִצְרוֹן הִיא חִצּוֹר: אֲמֶם וּשְׁמֵעַ וּמוֹלָדָה:
 24 וְחִצְרוֹן וְחִשְׁמוֹן וּבֵית פֶּלֶט: וְחִצְרֵי שׁוּעַל וּבְאֵר
 25 שֶׁבַע וּבִזְיוֹתִיָּה: בְּעֵלְהָ וְעֵיִם וְעֵצִים: וְאַלְתוֹלַד וְכַסִּיל
 26 וְחֶרְמָה: וְצִקְלָג וּמְדַמְנָה וּסְנַסְנָה: וּלְבָאוֹת וּשְׁלָחִים
 וְעֵין וְרַמּוֹן כָּל־עָרִים עֲשָׂרִים וַתִּשַׁע וְחִצְרֵיהֶן:
 27 בְּשִׁפְלָה אֲשֶׁת־אֹז וְצֵרֵה וְאַשְׁנָה: וְזִנּוֹת
 28 לָהּ וְעֵין גַּנִּים תַּפּוּחַ וְהָעֵינִים: יִרְמוֹר וְעַדְלָם שׁוֹכָה
 29 וְעִזְקָה: וְשַׁעֲרִים וְעַדִּיתִים וְהַגְּדֵרָה וְגֵדְרֵי־עָרִים
 30 אַרְבַּע עֶשְׂרֵה וְחִצְרֵיהֶן:
 31 צִנּוֹן וְחִדְשָׁה
 32 וּמְגֵד־גֵּר: וְדִלְעֹן וְהַמְצַפָּה וַיִּקְתָּאֵל: לְכִישׁ וּבִצְקָת
 33 וְעַגְלוֹן: וּבְכוֹן וְלַחְמָס וּכְתָלִישׁ: וְגֵדְרוֹת בֵּית־דָּגוֹן
 וְנַעֲמָה וּמִקְדָּה עָרִים שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה וְחִצְרֵיהֶן:
 34 לְבָנָה וְעֵתֵר וְעֵשֶׂן: וַיִּפְתַּח וְאַשְׁנָה
 35 וְנַצִּיב: וְקַעֲלִיָּה וְאַכְזִיב וּמְרַאשָׁה עָרִים תִּשַׁע
 36 עָקְרוֹן וּבְנֵתִיָּה וְחִצְרֵיהָ:
 37 מֵעַקְרוֹן וַיִּמָּחֶה כָּל־אִשְׁרֵי־עַל־יַד אֲשֶׁדּוֹד וְחִצְרֵיהֶן:
 38 אֲשֶׁדּוֹד בְּנוֹתֶיהָ וְחִצְרֵיהָ עֵזָה בְּנוֹתֶיהָ וְחִצְרֵיהָ

48 ובהר קרי ער נחל מצרים והים הגבול וגבול :

49 ושבו קרי שמיר ויתיר ושוכה : ורנה וקרית סנה היא דבר :

51 וענבו אשתמה וענים : וגשן וחלן וגלה ערים אחת נ

52 עשרה וחצריהן : ארכ ורומה ואשען :

54 וינוס קרי וינוס ובית תפוח ואפקה : וחמטה וקרית ארבע היא 53

חברון וציער ערים תשע וחצריהן : מעון נה

57 כרמל וזוף ויוטה : ויזרעאל ויקדעס וזנוח : הקין גבעה 56

58 ותמנה ערים עשר וחצריהן : חלחול

59 בית צור וגדור : ומערת ובית ענות ואלתקן ערים

שש וחצריהן : קרית בעל היא קרית ס

61 יערים והרבה ערים שתיים וחצריהן : במדבר

62 בית הערבה מדין וסככה : והנבשן ועיר המלח ועין

63 גדי ערים שש וחצריהן : ואת היבוס

Fuda non potuit expellere Fibusaos.

ויר 5 יושבי ירושלם לא יוכלו בני יהודה להזרישם וישב

היבוס את בני יהודה בירושלם עד היום הזה :

Cap. XVI. Termini filiorum Josephi, in genere.

ויצא הגורל לבני יוסף מירדן ירחו למי ון א

ירחו מזרחה המדבר עלה מיריחו בהר בית אל :

2 ויצא מבית אל לזזה ועבר אל גבול הארפי עטרות :

3 וירד ימה אל גבול היפלט ער גבול בירת חרון

4 תחתון ועד גזר והיו תצאתו ימה : וינחלו בני יוסף

Speciatim Ephraim.

מנשה ואפרים : והי גבול בני אפרים למשפחתם ה

ויהי גבול נחלתם מזרחה עטרות אדר עד בית חרון

עליון : ויצא הגבול הימה המכמתת מצפון ונסב

הגבול מזרחה תאנת שלה ועבר אותו ממזרח ינוחה :

7 וירד מינוחה עטרות ונערתה ופגע ביריחו ויצא

8 הירדן : מתפוח ילך הגבול ימה נחל קנה והיו תצאתו

הימה זאת נחלת מטה בני אפרים למשפחתם :

9 והערים המכרלות לבני אפרים כותן נחלת בני

מנשה

*Ephraim
non expulit
Cananaos.*

*Cap. XVII.
Dimidia
deinde tri-
bui Menaf-
sis etiam
sua heredi-
tas assigna-
tur.*

*Peculiaris
ratio filia-
rum Zela-
phcad ha-
betur.*

י מנשה כל הערים וחצריהן: ולא הורישו את הפנעני
היושב בגזר וישב הכנעני בקרב אפרים עד היום הזה
א רן ויהי למס עבד: ויהי הגזר למטה
מנשה כיהויה בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי
הגלעד כי הויה היה איש מלחמה ויהי לו הגלעד
והבשן: ויהי לבני מנשה הנותרים למשפחתם לבני
אביעזר ולבני חלק ולבני אשריאל ולבני שכם
ולבני חפר ולבני שמירע אלה בני מנשה בן יוסף
3 הזכרים למשפחתם: ולצלפחד בן חפר בן גלעד
בן מכיר בן מנשה לא היו לו בנים כי אסבנות ואלה
שמורת בנתיו מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה:
4 ותקרבנה לפני אלעזר הכהן ולפני יהושע בן נון
ולפני הנשיאים לאמר יהורה צוה את משה לתת לנו
נחלה בתוך אחינו ויתן להם אלפי יהוה נחלה בתוך
ה אחי אביהן: ויפלו חבלי מנשה עשרה לכר מארץ
6 הגלעד והבשן אשר מעבר לירדן: כי בנות מנשה
נחלו נחלה בתוך בניו וארץ הגלעד היתה לבני
7 מנשה הנותרים: ויהי גבול מנשה מאשר המכמתת
אשר על פני שכם והלך הגבול אל הימין אל ישבי
8 עין תפוח: למנשה היתה ארץ תפוח ותפוח אל-
9 גבול מנשה לבני אפרים: וירד הגבול נחל קנה
נגבה לנחל ערים האלה לאפרים בתוך ערי מנשה
וגבול מנשה מצפון לנחל ויהי תצאתיו הימרה:
י נגבה לאפרים וצפונה למנשה ויהי הם גבולו וכאשר
יאצפון מצפון וביששכר ממזרח: ויהי למנשה
י ארץ ביששכר ובאשר בית שאן ובנותיה ובלעם ובנותיה
וארץ ישבי דאר ובנותיה וישבי עין דר ובנותיה
וישבי תענך ובנותיה וישבי מגדו ובנותיה שלשת

12 הנפת: ולא יכלו בני מנשה להוריש את הערים

13 האלהיואל הכנעני לשבת בארץ הזאת: ויהי כי

חזקו בני ישראל ויתנו את הכנעני למס והורש לא

14 הורישו: וידברו בני יוסף את יהושע

לאמר מדוע נתתה לי נחלה גדול אחד וחבל אחד

15 ואני עם רב עד אשר ערבה ברכני יהוה: ויאמר

אלהם יהושע אם עסרבת אתה עלה לך היערה

16 ובראת לך שם בארץ הפרזי והרפאים כי אין לך

הראפרים: ויאמרו בני יוסף לא ימצא לנו ההר

17 ורכב ברזל בכל הכנעני הישב בארץ העמק

לאשר בבית שאן ובנותיה ולא אשר בעמק

18 יזרעאל: ויאמר יהושע אל בית יוסף לאפרים ולמנשה

לאמר עסרבת אתה וכח גדול לך לא יהיה לך גדול

19 אחר: כי הרי יהיה לך כי יער הוא ובראתו והיה

20 לך תצאתו כי תוריש את הכנעני כי רכב ברזל לו

כי חזק הוא:

Conquerentibus autem utriusque de angustia finium. Fehol suah rationem dilatanda possessionis ostendit.

21 ויקהל וכל ערת בני ישראל שלה וישכנו שם את יום

22 אהל מועד והארץ נכבשה לפניהם: ויותרו בבני

23 ישראל אשר לא חלקו את נחלתם שבעה שבטים:

24 ויאמר יהושע אל בני ישראל עד אנה אתם מתרפים

25 לבוא לרשת את הארץ אשר נתן לכם יהוה אלהי

26 אבותיכם: הכולכם שלשה אנשים לשבט ואשלחם

27 ויקמו ויתחלקו בארץ ויכתבו אותה לפי נחלתם

28 ויבאו אלי: והתחלקו אתה לשבעה חלקים יהודה ה

29 יעמר על גבול מנגב ובית יוסף יעמדו על גבולם

30 מצפון: ואתם תכתבו את הארץ שבעה חלקים

31 והבאתם אלי הנרה ויריתי לכם גורל פה לפני יהוה

32 אלהינו: כי אין חלק ללויים בקרבכם כי כהנת יהוה

נחלתו

Cap. xviii. Tabernaculum Domino erigitur Silunte.

Dimittuntur metatores, qui reliquas regiones in septem partes describant, ut ea in hereditatem reliquis tribubus cedant.

קמפ כו"פ

ויו קרי

ויו קרי

טו

16

17

18

19

ויו קרי

נחלתו וגר וראובן ונחצי שבט המנשה לקחו נחלתם
 מעבר לירדן מזרחה אשר נתן להם משה עבד יהוה :
 ויקמו האנשים וילכו ויצו יהושע את ההלכים לכתב
 את הארץ לאמר לכו והתהלכו בארץ וכתבו אותה
 ושובו אלי ופה אשליך לכם גורל לפני יהוה בשלה :
 וילכו האנשים ועברו בארץ וכתבוה לערים לשבעה
 חלקים על ספר ויבאו אל יהושע אל המחנה שלה :
 וישלך להם יהושע גורל בשלה לפני יהוה ויחלק שם
 יהושע את הארץ לבני ישראל כמחלקתם :

*Prima fors
 Benjamin
 prodit.*

ויעל גורל מטה בני בנימן למשפחתם
 ויצא גבול גורלם בין בני יהודה ובין בני יוסף : ויהי
 להם הגבול לפאת צפונה מן הירדן ועלה הגבול
 אל כתף ירחו מצפון ועלה בהר ימרה והיה תצאתו
 מדברה בית און : ועבר משם הגבול לזוה אל כתף
 לזוה נגבה היא בית אל וירד הגבול עטרות אדר על-
 ההר אשר מנגב לבית חרון תחתון : ותאר הגבול
 ונסב לפאת ים נגבה מן ההר אשר על פני בית חרון
 נגבה והיה תצאתו אל קרית בעל היא קרית יערים
 עיר בני יהודה זאת פאת ים : ופאת נגבה מקצה
 קרית יערים ויצא הגבול ימרה ויצא אל מעין מי
 נפתוח : וירד הגבול אל קצה ההר אשר על פני גי
 כן הנם אשר בעמק רפאים צפונה וירד גי הנם אל-
 כתף היבוס נגבה וירד עין רגל : ותאר מצפון ויצא
 עין שמש ויצא אל גלילות אשר נכח מעלה אדמים
 וירד אבן בהן בן דאובן : ועבר אל כתף מול-
 הערבה צפונה וירד הערבתה : ועבר הגבול אל כתף
 בית הגלה צפונה והיה תוצאותיו הגבול אל לשון יזר
 המלח צפונה אל קצה הירדן נגבה זה גבול נגב :

חוצאות קרי

וְהִירְדוּן יִגְבֹּל אֹתוֹ לַפֶּאֱתָה קִדְמָה וְאֵת נַחֲלֹת פְּנֵי בְנֵימִן כ
 לַגְּבֹולֹתֶיהָ סָבִיב לְמִשְׁפַּחְתָּם: וְהָיוּ הָעָרִים לְמִטְהַ בְּנֵי-
 בְנֵימִן לְמִשְׁפַּחוֹתֵיהֶם יְרִיחוֹ וּבֵית חֲגִלָּה וְעַמֶּק קַצִּיץ:
 וּבֵית הָעֵרֶבָה וְצִמְרִים וּבֵית אֵל: וְהָעוֹיִם וְהַפְּרָה:
 עֵשְׂרָה וַחֲצִרְיָהוּן: גְּבֵעוֹן וְהַרְמָה וּבְאֵרוֹת: וְהַמְצַפָּה כֹּה
 וְהַכְּפִירָה וְהַמְצָה: וְרָקַם וִירְפָאֵל וְתַרְאֵלָה: וְצִלְעַ
 הָאֵלֶף וְהַיְבוּסִי הֵיאֵ יְרוּשָׁלַם גְּבַעַת קְרִית עָרִים
 אַרְבַּע עֶשְׂרֵה וַחֲצִרְיָהוּן וְאֵת נַחֲלֹת בְּנֵי בְנֵימִן

העמונה קרי

וַיֵּצֵא הַגּוֹרֵל הַשְּׁנִי וַיֵּצֵא

לְמִשְׁפַּחְתָּם:

Cap. XIX.
Secunda
Simeoni.

לְשִׁמְעוֹן לְמִטְהַ בְּנֵי שִׁמְעוֹן לְמִשְׁפַּחוֹתָם וַיְהִי נַחֲלָתָם
 בְּתוֹךְ נַחֲלֹת בְּנֵי יְהוּדָה: וַיְהִי לָהֶם בְּנַחֲלָתָם בְּאֵר-
 שָׁבַע וְשִׁבְעָה וּמֹלְדָה: וַחֲצַר שׁוּעַל וּבְלָה וְעֵצִים:
 וְאַלְתוֹלַד וּבְתוֹל וְחַרְמָה: וְצִקְלָג וּבֵית הַמְּרֹכָבֶת
 וַחֲצַר סוּסָה: וּבֵית לְבָאוֹת וְיִשְׂרוּחַן עָרִים שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה
 וַחֲצִרְיָהוּן: עֵיזֶן רָמוֹן וְעֵתֶר וְעֵשֶׂן עָרִים אַרְבַּע וַחֲצִרְיָהוּן:
 וְכָל הַחֲצָרִים אֲשֶׁר סָבִיבוֹת הָעָרִים הָאֵלֶּה עַד בְּעֵלֶת
 בְּאֵר רַמָּת גִּבְיָה וְאֵת נַחֲלֹת מִטְהַ בְּנֵי שִׁמְעוֹן
 לְמִשְׁפַּחְתָּם: מַחְבֵּל בְּנֵי יְהוּדָה נַחֲלֹת בְּנֵי שִׁמְעוֹן כִּי-
 הָיָה חֵלֶק בְּנֵי יְהוּדָה רַב מֵהֶם וַיִּנְחֲלוּ בְּנֵי שִׁמְעוֹן

Tertia Ze-
buloni.

בְּתוֹךְ נַחֲלָתָם: וַיַּעַל הַגּוֹרֵל הַשְּׁלִישִׁי
 לְבְנֵי זְבוּלוֹן לְמִשְׁפַּחְתָּם וַיְהִי גְבוּל נַחֲלָתָם עַד שְׂרִיד:
 וְעַל גְּבוּלָם לִימָה וּמֵרַעְלָה וּפְגַע בְּדִבְשָׁרָה וּפְגַע אֵל-
 הַנַּחַל אֲשֶׁר עַל פְּנֵי יַקְנָעִים: וְשֵׁב מִשְׂרִיד קִדְמָה מְזֻרְחָה
 הַשֶּׁמֶשׁ עַל גְּבוּל כְּסֵלֶת תְּבוּרָה וַיֵּצֵא אֶל הַדְּבָרֶת וְעַל
 יַפְיָע: וּמִשָּׁם עָבַר קִדְמָה מְזֻרְחָה גְּתָה חֶפְרָה עַתָּה קַצִּיץ
 וַיֵּצֵא רָמוֹן הַמֵּתָאֵר הַנְּעָה: וְנִסַּב אֹתוֹ הַגְּבוּל מִצְפּוֹן
 חֲנַתָן נָהוּ תִצְאָתוֹ גַּי יַפְתָּח אֵל: וְקִפְרָת וְנַהֲלָל טו
 יִשְׁמְרוּן:

ושמרון ויראלה ובית לחם ערים שתיים עשרה
16 וחצריהן : זאת נחלת בני זבולן למשפחות הערים

*Quarta
Issascharo.*

17 האלה וחצריהן : ליששכר יצא הגורל

18 הרביעי לבני יששכר למשפחותם : ויהי גבולם

19 יזרעאלה והכסלות ושונם : וחפרים ושיאון ואנחרת :

20 כ והרבית וקשיון ואבץ : ורמת ועין גנים ועין חדה

ושחצימה קרי

21 ובית פצץ : ופגע הגבול בתבור ושחצומה ובית

שמש והיות צאורת גבולם הירדן ערים שש עשרה

22 וחצריהן : זאת נחלת מטה בני יששכר למשפחותם

*Quinta
Afero.*

23 הערים וחצריהן : ויצא הגורל

24 בה החמישי למטה בני אשר למשפחותם : ויהי גבולם

25 חלקת וחליו ובטן ואכשף : ואלמלך ועמעד ומשאל

26 ופגע בכרמל הימה ובשיחור לבנת : ושב מזרח

השמש בית דגן ופגע בזבולן ובני יפתח אל צפונה

27 בית העמק ונעאל ויצא אל כבול משמאל : ועברן

28 ורחב וחמון וקנה עד צידון רבה : ושב הגבול הרמה

29 וקרית וקרית מוצר צר ושב הגבול חסה והיו תצאתיו

ל הימה מחבל אכזיבה : ועמה ואפק ורחב ערים

30 עשרים ושתיים וחצריהן : זאת נחלת מטה בני אשר

*Sexta Na-
phthali.*

31 למשפחתם הערים האלה וחצריהן : לבני

32 נפתלי יצא הגורל הששי לבני נפתל למשפחתם :

33 ויהי גבולם מחלף מאלון בצעננים ואדמי הנקב ויבנאל

34 עד לקום והיו תצאתיו הירדן : ושב הגבול ימה אונות

תבור ויצא משם חקקה ופגע בזבולן מנגב ובאשר פגע

35 לה מים וביהודה הירדן מזרח השמש : וערי מבצר הצדים

36 צר וחמת רקת וכנרת : ואדמה והרמה וחצור : וקרש

37 ואדרעי ועין חצור : ויראון ומגדל אל הרם ובית ענת

38 ובית שמש ערים תשע עשרה וחצריהן : זאת נחלת

מטה

מטה בנינפתלי למשפחתם הערים וחצריהן :

למטה בנידן למשפחתם יצא הגורל מ

Septima Dan.

השביעי : ויהי גבול נחלתם צרעה ואשתאול ועיר 41

שמש : ושעלבין ואילון ויתלה : ואילון ותמנתה 42 43

ועקרון : ואלתקה וגבתון ובעלת : ויהרובני כרק 44 מה

וגת רמון : ומי הירקון והרקון עם הגבול מול יפו : 46

ויצא גבול בנידן מהסויעלו בנידן ויחמו עם לשם 47

וילכרו אותה ויכו אותה לפי חרב וירשו אותה וישבו

בה ויקראו ללשם דן כשם דן אביהם : ואת נחלת מטה 48

בנידן למשפחתם הערים האלה וחצריהן :

ויכלו לנחל את הארץ לגבולתיה ויתנו בני ישראל 49

נחלה ליהושע בין נון בתוכם : על פייהוה נתנו לו נ

את העיר אשר שאל את תמנת סרח בהר אפרים קטן כ"ט

ויבנה את העיר וישב בה : אלה הנחלות 51

אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בין נון וראשי האבות

למטות בני ישראל בגורל בשלה לפני יהוה פתח

אהל מועד ויכלו מחלק את הארץ :

Jehosua autem familiaeque ipsius urbs Timnath-Zerach in hereditatem cedit.

כ א וידבר יהוה אל יהושע לאמר : דבר אל בני ישראל 2

לאמר תנו לכם את ערי המקלט אשר דברתי אליכם

בירמשה : לנוס שמה רוצח מכה נפש בשגנה בכלי 3

רעת והיו לכם למקלט מגאל הדם : ונס אל 4

מהערים האלה ועמד פתח שער העיר ודב 5

זקני העיר ההיא את דבריו ואספו אתו העיר אליהם

ונתנו לו מקום וישב עמם : וכי ירדף גאל הדם ה

אחריו ולא יסגרו את הרצח בידו כי בבלי דעת הכה

את דעהו ולא שנא הוא לו מתמול שלשום : וישבו 6

בעיר ההיא עד עמדו לפני העדה למשפט עד מורת

הכהן הגדול אשר יהיה בימים ההם אז ישוב הרוצח

ובא

Cap. XX. Israëlita à Deo moniti sex urbes in asyla designant.

ובא אל עירו ואל ביתו אל העיר אשר נס משם :
 7 ויקדשו את קדש בגליל בהר נפתלי ואת שבט בהר
 אפרים ואת קרית ארבעה היא חברון בהר יהודה :
 8 ומעבר לירדן ירחו מזרחה נתנו את בצר במדבר
 במישר ממטה ראובן ואת דאמור בגלעד ממטה גר
 9 ואת גלון בבשן ממטה מנשה : אלה היו ערי המועדה
 לכל בני ישראל ולגר הגר בתוכם לנוס שמה כל
 מכה נפש בשגנה ולא ימות ביד גאל הדם עד עמו

Cap. XXI.
 Recensetur
 urbes.
 cum regio-
 ne suburba-
 na, attri-
 buta Sacer-
 dotibus &
 Levitis.

נא לפני העדה : ויגשו ראשי אבות
 הלויים אל אל עזר הכהן ואל יהושע בן נון ואל ראשי
 2 אבות המטות לבני ישראל : וידברו אליהם בשלה
 בארץ כנען לאמר יהוה צוה ביד משה לתת לנו
 3 ערים לשבת ומגרשיהן לבהמתנו : ויתנו בני ישראל
 ללויים מנחלתם אל פי יהוה את הערים האלה ואת
 4 מגרשיהן : ויצא הגורל למשפחת
 הקהתי ויהי לבני אהרן הכהן מן הלויים ממטה יהודה
 וממטה השמעוני וממטה בנימין בגורל ערים שלש
 ה עשרה : ולבני קהת הנותרים
 ממשפחת מטה אפרים וממטה דן ומחצי מטה
 6 מנשה בגורל ערים עשר : ולבני גרשון
 ממשפחת מטה יששכר וממטה אשר וממטה
 7 נפתלי ומחצי מטה מנשה בבשן בגורל ערים שלש
 עשרה : לבני מררי למשפחתם ממטה
 8 ראובן וממטה גד וממטה זבולן ערים שתים עשרה :
 ויתנו בני ישראל ללויים את הערים
 האלה ואת מגרשיהן כאשר צוה יהוה ביד משה
 9 בגורל : ויתנו ממטה בני יהודה
 וממטה בני שמעון את הערים האלה אשר יקרא
 אתהן

אתהן בשם: ויהי לבני אהרן ממשפחת הקהתי
 11 מבני לוי כי להם היתה הגורל ראשונה: ויתנו להם
 את קרית ארבע אבי הענוק היא חברון בהרי יהודה
 12 ואת מגרשה סביבתי: ואת שדה העיר ואת
 חצריה נתנו לכלב בן יפנה באחוזתו:

13 ולבני אהרן הכהן נתנו את עיר מקלט
 הרצח את חברון ואת מגרשה ואת לבנה ואת
 מגרשה: ואת יתר ואת מגרשה ואת אשתמוע
 ואת מגרשה: ואת חלון ואת מגרשה ואת דבר
 ואת מגרשה: ואת עין ואת מגרשה ואת יטה ואת
 מגרשה את בית שמש ואת מגרשה ערים תשע מאת
 17 שני השבטים האלה: וממטה
 בנימין את גבעון ואת מגרשה את גבע ואת מגרשה:
 את ענתות ואת מגרשה ואת עלמון ואת מגרשה
 18 ערים ארבע: כל ערי בני אהרן הכהנים שלש
 19 עשרה ערים ומגרשיהן: ולמשפחות כ

*Quanam
 urbes fami-
 liae sacerdo-
 tali, sive
 Aaronidis,
 speciatim in
 sortem ces-
 scriint.*

בני קהת הלויים הנותרים מבני קהת ויהי ערי גורלם
 21 ממטה אפרים: ויתנו להם את עיר מקלט הרצח את
 שכם ואת מגרשה בהר אפרים ואת גזר ואת
 מגרשה: ואת קבצים ואת מגרשה ואת בית הרוח
 22 ואת מגרשה ערים ארבע: וממטה דן
 את אלתקא ואת מגרשה את גבתון ואת מגרשה:
 24 את אילון ואת מגרשה את גת רמון ואת מגרשה
 ערים ארבע: וממחצית מטה מנשה כה
 את תענך ואת מגרשה ואת גת רמון ואת מגרשה
 ערים שתיים: כל ערים עשר ומגרשיהן למשפחת בני
 26 קהת הנותרים: ולבני גרשון ממשפחת
 27 הלויים מחצי מטה מנשה את עיר מקלט הרצח את

*Que Levi-
 tis Kehati-
 tis.*

*Qua Ger-
 sonitis.*

גלון

גלון בבשן ואת מגרשה ואת בעשתרה ואת מגרשה

28 ערים שתיים: וממטה יששכר את

29 קשיון ואת מגרשה את דברת ואת מגרשה: את

ירמור ואת מגרשה את עין גנים ואת מגרשה

ל ערים ארבע: וממטה אשר את

משאל ואת מגרשה את עבדון ואת מגרשה:

31 את חלקת ואת מגרשה ואת רחב ואת מגרשה

32 ערים ארבע: וממטה נפתלי את

עיר ומקלט הרצח את קדש בגליל ואת מגרשה

ואת חמת דאר ואת מגרשה ואת קרתן ואת

33 מגרשה ערים שלש: כל ערי הגרשני למשפחתם

34 שלש עשרה עיר ומגרשיהן: ולמשפחת

בני מררי הלויים הנותרים מאת מטה זבולן את יקנעם

לה ואת מגרשה את קרתה ואת מגרשה: את דמנרה

ואת מגרשה את נהלל ואת מגרשה ערים ארבע:

36 * וממטה גר את עיר מקלט הרצח את דמת

37 בגלעד ואת מגרשה ואת מחנים ואת מגרשה: את

חשבון ואת מגרשה את יעור ואת מגרשה כל ערים

38 ארבע: כל הערים לבני מררי למשפחתם הנותרים

39 ממשפחות הלויים ויהי גורלם ערים שתיים עשרה: כל

ערי הגוים בתוך אחוזת בני ישראל ערים ארבעים

מ ושמנה ומגרשיהן: תהינה הערים האלה עיר עיר

ומגרשיה סביבתייהן לכל הערים האלה:

41 ויתן יהוה לישראל את כל הארץ אשר

42 נשבע לתת לאבותם וירשוה וישבו בה: וינח יהוה

להם מסביב ככל אשר נשבע לאבותם ולא עמד

איש בפניהם מכל איביהם את כל איביהם נתן יהוה

43 בידם: לא נפל דבר מכל הדבר הטוב אשר דבר

יהוה

Qua Meraritis.

* נקנת ספרים
יה כאל כ'
פסוקים וחמטה
ראובן ונמר
וטעות סוף
ואינם ראויים
לסיות ועיין
בפרוש כרך ק
ובחברה וכן
כחלל בני ספרים
ישנים חזויקים
כתבית יל

*Ita tandem
parta populo,
& terra
quies.*

יהוה אל בית ישראל הכל בא :

אז יקרא יהושע לראובני ולגדי ולחצי מטה מנשה : **כב**

ויאמר אליהם אתם שמרתם את כל אשר צוה

אתכם משה עבד יהוה ותשמעו בקולי לכל אשר

צויתי אתכם : לא עזבתם את אחיכם זה ימים רבים

עד היום הזה ושמרתם את משמרת מצות יהוה

אלהיכם : ועתה הניח יהוה אלהיכם לאחיכם כאשר

דבר להם ועתה פנו ולכו לכם לאהליכם אל ארץ

אחוזתכם אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן :

רק שמרו מאד לעשות את המצוה ואת התורה ה

אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאהבה את יהוה

אלהיכם וללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו ולדבקה

בו ולעברו בכל לבבכם ובכל נפשכם : ויברכם

יהושע וישלחם וילכו אל אהליהם :

ולחצי שבט המנשה נתן משה

בבשן ולחציו נתן יהושע עם אחיהם מעבר הירדן ימה ^{בעבר קרי}

וגם כי שלחם יהושע אל אהליהם ויברכם : ויאמר

אליהם לאמר בנכסים רבים שובו אל אהליכם

ובמקנה רב מאד בכסף ובזהב ובנחשת ובברזל

ובשלמות הרבה מאד חלקו שלל איביכם עם

אחיכם : וישבו וילכו בני ראובן ובני

גד וחצי שבט המנשה מאת בני ישראל משה אשר

בארץ כנען ללכת אל ארץ הגלעד אל ארץ אחוזתם

אשר נאחזר בה על פי יהוה ביד משה : ויבאו אל

גלילות הירדן אשר בארץ כנען ויבנו בני ראובן ובני

גד וחצי שבט המנשה שם מזבח על הירדן מזבח גדול

למראה : וישמעו בני ישראל לאמר הנה בנו בני

ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה את המזבח אל

מול

Cap. XXII.

Jehosuah

Rubenitas,

Gaditas, &

dimidiam

Menassao-

rum tri-

bum, proli-

xè laudat &

ipforum in

bello operâ,

uberrimâ

cum pradâ

domum di-

mittit.

5 Admoni-

tos tamen

antea, ut in

vero since-

roque Dei

cultu persi-

sterent.

Illi ad For-

dani fluen-

ta Altare,

Religionis

& Fidei

communis

symbolum,

extruunt.

מול ארץ כנען אל גלילות הירדן אל עבר בני ישראל : וישמעו בני ישראל ויקהלו כל עדת בני ישראל שלה לעלות עליהם לצבא :

*Reliqui Is-
raëlita, non
recte intel-
lecto ipso-
rum consi-
lio, mox le-
gatos mit-
tunt, de
violatâ re-
ligione ex-
postulatu-
ros.*

13 וישלחו בני ישראל אל בני ראובן ואל בני גד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד ארץ פינחס בן אלעזר הכהן : ועשרה נשאים עמו נשיא אחר נשיא אחר לבית אב לכל מטות ישראל ואיש ראש בית אבותם המה לאלפי ישראל ויבאו אל בני ראובן ואל בני גד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד וידברו אתם לאמר: כה אמרו כל עדת יהוה מה המעל הזה אשר מעלתם באלהי ישראל לשוב היום מאחרי יהוה בבנותכם לכם מזבח למרדכם היום ביהוה: המעט לנו את עון פעור אשר לא הטהרנו ממנו עד היום הזה ויהי הנגף בעדת יהוה: ואתם תשכו היום מאחרי יהוה והיה אתם תמרדו היום ביהוה ומחר אל כל עדת ישראל קצף: ואך אם טמאה ארץ אחותכם עברו לכם אל ארץ אחות יהוה אשר שכן שם משכן יהוה והאחוזו בתוכנו וביהוה אל תמרדו ואותנו אל תמרדו בבנותכם לכם מזבח מבלעדי מזבח יהוה אלהינו: כה לוא עכן בן זרח מעל מעל בחרם ועל כל עדת ישראל היה קצף והוא איש אחד לא גוע בעונו:

*Ille autem
facti sui ra-
tiones ex-
ponunt.*

21 ויענו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה וידברו את דאשי אלפי ישראל: אלו אלהים יהוה אלו אלהים יהוה הוא ידעו ישראל הוא ידע אם במרד ואם במעל ביהוה אל תושיענו היום הזה: לבנות לנו מזבח לשוב מאחרי יהוה ואם להעלות עליו עולה ומנחה ואם לעשות עליו זבחי שלמים יהוה הוא יבקש: ואם לא מדאגה מדבר עשינו את זאת לאמר מחר יאמרו בניכם

בניכם לבנינו לאמר מה לכם וליהוה אלהי ישראל :
 וגבול נתק יהוה בנינו ובניכם בני ראובן ובני גד את כה
 הירדן אין לכם חלק ביהוה והשביתו בניכם את בנינו
 לבלתי ירא את יהוה : ונאמר נעשה נא לנו לבנות ²⁶
 את המזבח לא לעולה ולא לזבח : כי עד הוא בנינו ²⁷
 ובניכם ובין דורותינו אחרינו לעבד את עבדת יהוה
 לפנינו בעלותינו ובזבחינו ובשלמינו ולא יאמרו בניכם
 מחר לבנינו אין לכם חלק ביהוה ונאמרו והיה כי יאמרו ²⁸
 אלינו ואל דרתינו מחר ואמרנו ראו את תבנית מזבח
 יהוה אשר עשו אבותינו לא לעולה ולא לזבח כי עד
 הוא בנינו ובניכם : חלילה לנו ממנו למרד ביהוה ²⁹
 ולשוב היום מאחרי יהוה לבנות מזבח לעלה למנחה
 ולזבח מלבד מזבח יהוה אלהינו אשר לפני משכנו :

*Quibus
auditis Is-
raëlitæ ac-
quiescunt.*

וישמע פינחס הכהן ונשיאי העדה וראשי ל
 אלפי ישראל אשר אתו את הדברים אשר דברו בני
 ראובן ובני גד ובני מנשה ויטב בעיניהם ויאמר פינחס ³¹
 בן אלעזר הכהן אל בני ראובן ואל בני גד ואל בני
 מנשה היום ידענו כי בתוכנו יהוה אשר לא מעלתם
 ביהוה המעל הזה אז הצלתם את בני ישראל מיד יהוה ;
 וישב פינחס בן אלעזר הכהן ויהנשיאים מאת בני ³²
 ראובן ומאת בני גד מארץ הגלעד אל ארץ כנען אל
 בני ישראל וישבו אותם דבר : ויטב הדבר בעיני בני ³³
 ישראל ויברכו אלהים בני ישראל ולא אמרו לעלות
 עליהם לצבא לשחת את הארץ אשר בני ראובן
 ובני גד ישבים בה : ויקראו בני ראובן ובני גד למזבח ³⁴
 כי עד הוא ביתינו כי יהוה האלהים :

ויהי מימים רבים אחרי אשר הניח יהוה לישראל **כנא**
 מכל איביהם מסביב ויהושע זקן בא בימים : ויקרא ²
 יהושע

Cap. XXIII.
Jehosuah,
morti vici-
nus, Israë-
litarum

primores ad se vocat: cunctosque graviter hortatur. & monet, ut in Fide & Religione Patrum permanent, eamque castam & illibatam servant.

יהושע לכל ישראל לזקניו ולראשיו ולשפטיו
 3 ולשטריו ויאמר אלהם אני זקנתי באתי בימים: ואתם
 ראיתם את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לכל הגוים
 האלה מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם:
 4 ראו הפלתי לכם את הגוים הנשארים האלה בנחלה
 לשבטיכם מן הירדן וכל הגוים אשר הכרתי והים
 הגדול מבוא השמש: ויהוה אלהיכם הוא יהרסם
 מפניכם והוריש אתם מלפניכם וירשתם את ארצם
 6 כאשר דבר יהוה אלהיכם לכם: וחזקתם מאד לשמר
 ולעשות את כל הכתוב בספר תורת משה לבלתי
 7 סור ממנו ימין ושמאל: לבלתי בוא בגוים האלה
 הנשארים האלה אתכם ובשם אלהיהם לא תזכירו
 8 ולא תשבעו ולא תעבדו ולא תשתחוו להם: כי
 אם ביהוה אלהיכם תדבקו כאשר עשיתם עד היום
 9 הוזה: ויורש יהוה מפניכם גוים גדלים ועצומים ואתם
 לא עמד איש בפניכם עד היום הזה: איש אחד מכם
 ירדף אלף כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם כאשר
 11 דבר לכם: ונשמרתם מאד לנפשתיכם לאהבה את
 12 יהוה אלהיכם: כי אם שוב תשובו ודבקתם ביתר
 הגוים האלה הנשארים האלה אתכם והתחתנתם
 13 בהם ובאתם בהם יהם בכם: ידוע תדעו כי לא יזסיף
 יהוה אלהיכם להושי את הגוים האלה מלפניכם
 והיו לכם לפח ולמוקש ולשטט בצדיכם ולצננים
 בעיניכם עד אבדכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר
 14 נתן לכם יהוה אלהיכם: והנה אנכי הולך היום בדרך
 כל הארץ וידעתם בכל לבבכם ובכל נפשכם כי
 לא נפל דבר אחד מכל הדברים הטובים אשר דבר
 יהוה אלהיכם עליכם הכל באו לכם לא נפל ממנו

Alioquin gravissimas ipsis poenas comminatur.

דבר אחד: והיה כאשר בא עליכם כל הדבר הטוב טו
אשר דבר יהוה אלהיכם אליכם כן יבא יהוה עליכם
את כל הדבר הרע עד השמידו אותכם מעל הארמה
הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם: בעברכם 16
את ברית יהוה אלהיכם אשר צוה אתכם והלכתם
ועברתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם וחרה אף
יהוה בכם ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר

נתן לכם: ויאסף יהושע את כל כר

Cap. xxiv.
Iterum Fe-
hosuah con-
venire o-
mnes tribus
Sichemum
jubet: com-
memoratis-
que ingen-
tibus, qua à
Deo accepe-
rant, bene-
ficiis.

שבטי ישראל שכמה ויקרא לוקני ישראל ולראשו
ולשפטיו ולשטריו ויתיצבו לפני האלהים: ויאמר 2
יהושע אל כל העם כה אמר יהוה אלהי ישראל
בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם
ואבי נחור ויעברו אלהים אחרים: ואקח את אביכם 3
את אברהם מעבר הנהר ואולך אותו בכל ארץ

4 ואברה
קרי

כנען וארב את זרעו ואתן לו את יצחק: ואתן 4
ליצחק את יעקב ואת עשו ואתן לעשו את הר שער
לרשת אותו ויעקב ובניו ירדו מצרים: ואשלח את ה
משה ואת אהרן ואנף את מצרים כאשר עשיתי
בקרבן ואחר הוצאתי אתכם: ואוציא את אבותיכם 6
ממצרים ותבאו הימה וירדפו מצרים אחרי אבותיכם
ברכב ובפרשים יסוף: ויצעקו אל יהוה וישם 7
מאפל בניכם ובין המצרים ויבא עליו את האים
ויכסהו ותראינה עיניכם את אשר עשיתי במצרים
ותשבו במדבר ימים רבים: ואביאה אתכם אל ארץ 8
האמרי היושב בעבר הירדן וילחמו אתכם ואתן
אותם בידכם ותירשו את ארצם ואשמידם מפניכם:
ויקם בלק בן צפור מלך מואב וילחם בישראל וישלח 9
ויקרא לבלעם בן בעור לקלל אתכם: ולא יאבית י
לשמע

8 וחיה ה'

לשמע לבלעם ויברך ברוך אתכם ואצל אתכם
 11 מידו: ותעברו את הירדן ותבאו אל ירחו וילחמו
 בכם בעל ירחו והאמרי והפרזי והכנעני והחתי
 12 והגרגי החוי והיבוס ואתן אותם בידכם: ואשלח
 לפניכם את הערעה ותגרש אותם מפניכם שני מלכי
 13 האמרי לא בחרבך ולא בקשתך: ואתן לכם ארץ
 אשר לא יגערת בה וערים אשר לא בניתם ותשבו
 בהם כרמים וזיתים אשר לא נטעתם אתם אכלים:

Ad perseverantiam in Dei cultu universos cohortatur.

14 ועתה יראו את יהוה ועברו אותו בתמים ובאמת
 והסירו את אלהים אשר עברו אבותיכם בעבר
 15 ו הנהר ובמצרים ועברו את יהוה: ואם רע בעיניכם
 לעבד את יהוה בחרו לכם היום את מי תעבדון אם
 16 את אלהים אשר עברו אבותיכם אשר בעבר הנהר
 ואם את אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם
 ואנכי וביתי נעבד את יהוה:

Illi autem sese promptos paratosque eam in rem offerunt.

16 ויען העם ויאמר חלילה לנו מעזב את
 17 יהוה לעבד אלהים אחרים: כי יהוה אלהינו הוא
 המעלה אתנו ואת אבותינו מארץ מצרים מבית
 עבדים ואשר עשה לעינינו את האתת הגדולה
 האלהו שמרנו בכל הדרך אשר הלכנו בה ובכל
 18 העמים אשר עברנו בקרבם: ויגרש יהוה את
 כד העמים ואת האמרי יושב הארץ מפנינו גם
 19 אנחנו נעבד את יהוה כיהוה אלהינו: ויאמר
 יהושע אל העם לא תוכלו לעבד את יהוה כי
 אלהים קדשים הוא אל קנז הוא לא ישא
 כ לפשעכם ולחטאותיכם: כי תעזבו את יהוה
 ועבדתם אלהי נכר ושב והרע לכם וכלה אתכם
 21 אחרי אשר היטיב לכם: ויאמר העם אל יהושע

22 לא כִּי אֶת־יְהוָה נֶעְבַּד : וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם עַדְיָם
 אַתֶּם כִּכְּכֶם כִּי אַתֶּם בַּחֲרַתֶּם לָכֵן אֶת־יְהוָה לַעֲבֹד
 23 אוֹתוֹ וַיֹּאמְרוּ עַדְיָם : וְעַתָּה הִסִּירוּ אֶת־אֱלֹהֵי הַנֹּכַח
 אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם וְהִטּוּ אֶת־לִבְכֶם אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי
 24 יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמְרוּ הָעָם אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 נֶעְבֹּד וּבְקוֹלוֹ נִשְׁמָע : וַיְכַרֵּת יְהוֹשֻׁעַ בְּרִית לְעַם כְּהַ
 בְּיוֹם הַהוּא וַיִּשֶׂם לוֹ חֶק וּמִשְׁפָּט בְּשֵׁכֶם :
 26 וַיִּכְתֹּב יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּסֵפֶר תּוֹרַת
 אֱלֹהִים וַיִּקַּח אֶבֶן גְּדוֹלָה וַיִּקְיַם שָׁם תַּחַת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
 27 בְּמִקְדָּשׁ יְהוָה : וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־כָּל־
 הָעָם הִנֵּה הָאֶבֶן הַזֹּאת תִּהְיֶה־בָנוּ לְעֵדָה כִּי־הִיא
 שָׁמְעָה אֶת־כָּל־אֲמַרֵי יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר עִמָּנוּ וְהִיתָה
 כָּכֶם לְעֵדָה פֶּן־תִּכַחֲשׂוּן בְּאֱלֹהֵיכֶם : וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ
 28 אֶת־הָעָם אִישׁ לְנַחֲלָתוֹ : וַיְהִי אַחֲרָי
 29 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּמָּת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹנִן עֶבֶד יְהוָה בֶּן־
 מֵאָה וְעֶשְׂרֵי שָׁנִים : וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ בְּגִבּוֹל נַחֲלָתוֹ לִ
 בְּתַמְנַת־סָרַח אֲשֶׁר בְּהַר־אֶפְרַיִם מִצְפּוֹן לְהַר־גֵּעִשׁ :
 31 וַיַּעֲבֹד יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה כָּל־יְמֵי יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יְמֵי
 הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר הָאָרֶץ כִּוְיָמִים אַחֲרֵי יְהוֹשֻׁעַ וְאֲשֶׁר יָדְעוּ
 32 אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂה יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל : וְאֶת־
 עֲצֻמוֹת יוֹסֵף אֲשֶׁר הֶעֱלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם קָבְרוּ
 בְּשֵׁכֶם בְּחֶלְקֵת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר קָנָה יַעֲקֹב מֵאֵת בְּנֵי־
 חָמוֹר אֲבִי־שֵׁכֶם בְּמֵאָה קִשְׁטָה וַיְהִי לְבְנֵי־יוֹסֵף
 33 לְנַחֲלָה : וְאַלְעָזָר בֶּן־אֶהֱרֹן מֵת וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ בְּגִבְעַת
 פִּינְחָס בְּנוֹ אֲשֶׁר נָתַן לוֹ בְּהַר־אֶפְרַיִם :

Sic Febo-
suah, solem-
ni, & jam
ante usita-
tamore, na-
tionale feo-
dus inter
Deum &
istam gen-
tem erigit.
27 Et, in
memoriam
rei, Lapi-
dem statuit.
29 Jehosuah
moritur.

Ossa Jose-
phi, in Ca-
nanaam de-
portata,
conduuntur.
Moritur
Eleazar.

ככוס הפסוקים של יהושע שש מילות ומשמשים וששה. ותרין לשון אלס סימן :
 נקצין ומשכון עד כמת המלכה : וכלרין ארכעה עשר. היתה עלי יד יי סימן :